

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XII nr. 600

vineri 17 februarie 1961

8 pagini 25 bani

S-a dezvoltat puternic învățămîntul de toate gradele, care a devenit accesibil tuturor copiilor și întregului tineret. În țara în care altădată milioane de copii rămîneau analfabeți, astăzi nu mai există copii de vîrstă școlară care să nu fi fost școlarizați, iar aproape toți absolvenții de anul trecut ai clasei a IV-a au fost înscriși în ciclul II al școlii de 7 ani. Din acest an școlar a fost introdusă gratuitatea manualelor pentru toți elevii de la clasa I pînă la clasa a VII-a, inclusiv. În învățămîntul elementar și mediu de cultură generală, în școlile pedagogice, în învățămîntul profesional și tehnic sînt cuprinși aproape 2.800.000 elevi. Numai în școlile medii de cultură generală, profesională și tehnică învață astăzi 435.000 elevi, față de 82.500 în 1938.

Statul acordă o deosebită atenție învățămîntului superior care pregătește cadrele de înaltă calificare necesare dezvoltării economice și culturii socialiste. Avem azi de patru ori mai multe facultăți decît în 1938. Numărul studenților care au intrat în anul I este aproape egal cu cel al tuturor studenților Romîniei anului 1938. Aproape două treimi din numărul lor primesc burse, locuiesc în cămine, iau masa în cantine. Pentru pregătirea și întreținerea unui student statul cheltuiește în medie 11.000 lei anual. Învățămîntul seral dă posibilitatea oricărui tînar să frecventeze și să absolva școala medie și institutele superioare, lucrînd în același timp în producție.

★

Se vor investi fonduri sporite în vederea dezvoltării învățămîntului de toate gradele. Vor fi construite la orașe și sate încă 15.000 de săli de clasă, noi localuri pentru învățămîntul superior, noi cămine studențești cu peste 15.000 de locuri. În anul 1962, aproape întregul tineret de vîrstă școlară va fi absolvit școala de șapte ani, ceea ce va permite trecerea treptată la învățămîntul general de opt ani, durata școlii medii de cultură generală ajungînd la 12 ani. Se va dezvolta învățămîntul profesional și tehnic și va continua profilarea institutelor de învățămînt superior, dezvoltîndu-se ramurile legate de extinderea tehnicii moderne. Se va lărgi tot mai mult învățămîntul mediu seral.

DIN MANIFESTUL CONSILIULUI CENTRAL AL FRONTULUI DEMOCRATIEI POPULARE

Propunerile s-au înlăptuit

Nimeni nu mai știe bine cine a făcut propunerea. A fost probabil unul dintre celerștii stației locale, sau poate vreunul dintre muncitorii carierei de balast sau dintre colectivității de aici. S-a ridicat de pe locul pe care stătea, undeva prin mijlocul sălii, și a spus:

— Cred că aici, la noi, ar fi potrivit să înființăm o școală medie. Gîndiți-vă: doar localitatea noastră e centru de raion sătesc!

Propunerea le era multora pe suflet, deși gîndul putea să pară îndrăzneț: să se înființeze o școală medie într-o localitate în care pînă nu de mult nu exista nici școală de 7 ani.

Că lucrul acesta era chibzuit în fel și chip de cei care participau la ședință s-a vădit în spusele care au urmat:

— De s-ar porni construcția școlii am pune toți umărul s-o terminăm repede și cu bani pușini!

— Musai să-i facem și internat, pentru copiii celor din satele mai depărtate — a răsunit un glas de prin fundul sălii.

Și ideea aceasta a fost de îndată îmbrășisată cu căldură. Toți participanții la ședință s-au arătat gata să lucreze voluntar la ridicarea construcției pentru noua școală. Președinta comisiei de femei i-a asigurat pe cei de față că femeile cele mai harnice din localitate se vor ocupa de organizarea și bunul mers al cantinei internatului.

— Pînă le vom construi case noi putem lua în gazdă profesori — s-au făcut auzite voci din diferite colțuri.

Ședința despre care e vorba s-a finit la începutul anului 1958, la Ilia — localitate de podiș pe malul drept al uriașului col pe care-l face Mureșul străbătînd re-

giunea Hunedoarei. Era una dintre primele întîlniri ale locuitorilor de aici cu candidatul lor în alegerile din acea primăvară pentru staturile populare. S-au propus și s-au discutat atunci multe lucruri cu privire la gospodărirea acestei localități. Ne vom referi însă numai la urmările discuțiilor relatate la începutul însemnărilor de față și consemnate într-o frază simplă în procesul-verbal al adunării: „S-a propus înființarea unei școli medii cu internat”. Curînd propunerea a fost analizată și socotită pe deplin întemeiată...

Vreți să știți cum arată școala medie din Ilia? Este, așa cum ați bănuț, o clădire modernă, cu etaj. Săli de clasă? 12. Are laborator de fizică și chimie, muzeu de științe naturale și geografie. Se regăsesc în istoria acestei școli noi nu numai realizarea propunerii inițiale, ci și înlăptuirile angajamentelor chibzuite ale tuturor celor care au luat cuvîntul în seara aceea din primăvara lui '58. Dacă socotim la valoarea clădirii, jumătate din numărul sălilor construite au fost realizate prin contribuție voluntară: au muncit alături celerștii nodului de cale ferată Ilia, lucrătorii carierei de balast și colectivității. La cantina internatului membrele comisiei de femei pregătesc zilnic o masă substanțială și gustoasă; majoritatea profesorilor și învățătorilor nou veniți au găsit în sal gazde pline de prietenie. Mulți dintre profesorii noii școli sînt tineri, utemiști, din promoții nu mai vechi decît anul în care s-a înălțat școala. De pildă, profesoara de istorie Eliza-beta Văideanu sau profesorul de romînă Gheorghe Cindea. Simțul lor de răspundere, entuziasmul și dragostea pentru munca didactică,

ajutorul cadrelor cu experiență în fac să muncească din ce în ce mai bine, cu roade tot mai bogate. Sînt devotați din tot sufletul activității pedagogice și mîndri de școala lor — una din nenumăratele înlăptuiri care au apărut în urma propunerilor făcute în staturile șinute de oamenii muncii cu aleșii lor.

★

Același an — 1958 — și aceleași condiții — o adunare a alegătorilor cu candidatul lor — pot fi consemnate și în actul de naștere al Școlii viticole din comuna Călărași, raionul Corabia. Prin locurile pe unde se înalță azi această școală creștea mai mult terasă — viță cu struguri mărunți, din care teascurile scoteau un must roș-negru și tulbure, pe care podgoreni îl numeau, în deridare, motorină. Cu cîțiva ani în urmă călărășenii au pornit să cultive însă, în mod științific, soiuri de viță nobilă. Și firesc, au înțeles că aceasta nu se poate face cu deplină sorți de izbîndă decît cu ajutorul unor cadre bine pregătite. De aici pînă la propunerea de a se înființa o școală viticolă a fost numai un pas.

Materializarea propunerii — pasul următor — ne este relatată într-o scrisoare primită recent la redacție. „Înființată în toamna anului 1958 cu două clase și un total de 60 de elevi, Școala viticolă din Călărași — se spune în această scrisoare — se dezvoltă necontenit. Ea are acum de trei ori mai mulți elevi, a căror pregătire este asigurată de 28 de cadre didactice. În vara acestui an își va mări capacitatea cu un nou local pentru săli de clasă și o clădire pentru internat”.

Prima promoție de elevi ai școlii își va începe în curînd munca în viile gospodăriilor colective din regiune. Vor duce elevii aceștia cu ei nu numai cunoștințele acumulate în școală, ci și peste 50.000 de butași de viță altoită din 22 de soiuri nobile.

★

Sînt două dintre mîile de înlăptuiri care ilustrează strînsa legătură între gînd și faptă, între propunere și realitate în anii regimului nostru democrat-popular.

În aceste zile, cînd în sute de întîlniri ale alegătorilor cu candidații Frontului Democratiei Populare răsună noi propuneri înțelepte, cînd auzim de nenumărate ori: „să construim o nouă școală”, „să mărim școala construită anii trecuți”, reporterul se surprinde cu gîndul la începutul unor alte însemnări, de peste cîțiva ani:

„Nu mai știm precis cine a făcut primul propunerea atunci, în 1961, la un stat al alegătorilor cu candidatul lor, dar acum propunerea a devenit realitate vie...”.

La lecția de aritmetică

Preocupare pentru condițiile de muncă

În străduința ei de a răspunde cu rezultate cât mai bune noilor cerințe ridicate de pregătirea viitorilor muncitori, direcția Școlii profesionale de ucenici pentru industria ușoară din Buhuși primește un sprijin permanent din partea organizației sindicale. Fiecare accent principal al activității pe care o desfășoară în această privință organizația sindicală din școală cade pe asigurarea condițiilor menite să contribuie la continuarea ridicării a nivelului muncii de instruire și educare a ucenicilor.

Pentru această organizația sindicală urmărește îndeaproape experiența profesorilor și a maistrilor și se îngrijește de valorificarea celor mai bune dintre metodele de muncă ale lor. Schimbul de experiență se realizează după un plan de activitate întocmit de organizația sindicală în colaborare cu direcția școlii. Planul prevede, de exemplu, constături de producție, interasistențe la lecții etc.

Dar problemele specifice complexe ale școlii — care are un plan de producție — au solicitat colaborarea neîntreruptă între conducerea școlii și organizația sindicală și în alte laturi ale activității din școală. Una dintre aceste laturi, de o mare importanță pentru buna desfășurare a activității profesionale, o constituie condițiile de muncă ale profesorilor, maistrilor și ucenicilor. Și în acest scop organizația sindicală a inițiat numeroase acțiuni. Iată câteva din ele.

Preocupându-se de asigurarea unor condiții cât mai bune de muncă în atelierul de țesătorie, organizația sindicală i-a ajutat pe profesori și maistri să realizeze repartizarea cea mai rațională a mașinilor în spațiul disponibil. Mașinile au fost vopsite din nou. Locurile periculoase, ca transmisile prin curele sau angrenajele de roți dințate au fost prevăzute cu apărători din tablă sau din plase de sirmă. La inițiativa organizației sindicale din școală și sub îndrumarea biroului de protecție a muncii din întreprindere, li s-au dat ucenicilor explicații asupra felului cum trebuie să lucreze cu secele și mașinile spre a se feri de accidente, cu privire la tehnica securității muncii în întreprinderile cu profil textil și în special la țesătorii. Tot din inițiativa organizației sindicale s-au confecționat și au fost plasate la locuri

vizibile panouri și afișe sugestive care amintesc continuu de necesitatea respectării regulilor de protecție a muncii.

În privința păstrării și folosirii raționale a bunurilor obștești ce le posedă școala, organizația sindicală a inițiat conferințe cu caracter educativ, a căutat să precizeze răspunderea fiecăruia în manipularea acestor bunuri. Totodată, s-a îngrijit de repararea unor defecțiuni la mobilier sau instalații. În acest scop organizația sindicală a reușit să amenajeze cu mijloace proprii, împreună cu direcția școlii, un mic atelier. Prin confecționarea de către mecanicul școlii în acest atelier a unui sistem simplu de ventilație, de exemplu, s-a înlăturat aburul de la spălătorie, din cauza căruia era greu de lucrat în sala respectivă. Apoi s-au adus îmbunătățiri la inductorul de păcură, adăugându-i-se și un tub de nivel.

Organizația sindicală i-a antrenat pe profesori și maistri să controleze cu regularitate starea sălilor de clasă și a coridoarelor, să evalueze femeile de serviciu în sectorul cărora se face cea mai bună curățenie, să supravegheze menținerea mai departe a curățeniei și ordinii, să semnaleze pe loc deficiențele, să pună în discuție și în ședințe asemenea aspecte care influențează asupra bunului mers al activității instructiv-educative. Indemnul acesta n-a rămas fără rezultate. De unde mai înainte administratorul școlii se plîngea des de lipsa de interes a unor cadre didactice pentru problemele de gospodărire a școlii, acum toți profesorii și maistrilor-instructori se preocupă de astfel de probleme, contribuind mult, prin aceasta, la îmbunătățirea condițiilor de muncă în școală.

De asemenea, organizația sindicală a reușit să-i antreneze pe membrii săi, ca și pe ucenici la ornarea sălilor de clasă, a clubului, a coridoarelor cu ghivece de flori, la amenajarea unui teren sportiv în curtea școlii, la plantarea pomilor și florilor în curte.

Preocupându-se de crearea unor condiții tot mai bune de muncă, organizația sindicală de la Școala profesională de ucenici din Buhuși contribuie la ridicarea nivelului activității instructiv-educative, la mai buna pregătire a viitorilor muncitori.

G. Vărzaru

○ inițiativă laudabilă

Cu câteva luni în urmă, clubul sindicatelor din învățământ din Capitală a luat inițiativa organizării unor concerte la care să-și dea concursul artiști de seamă. Aceste concerte, care se organizează din două în două săptămâni, se bucură de un deosebit interes din partea cadrelor didactice.

Pînă acum au prezentat concerte de operă, recitaluri de canto și balet și concerte de muzică de cameră solisti de la Teatrul de Operă și

Balet, de la Filarmonica de stat „George Enescu” și de la Teatrul de operă. Printre solisti s-au numărat Petre Ștefănescu-Goangă, artist al poporului, precum și Ana Tălmăceanu-Dinescu, Zenaida Polescu, Maria Voloșescu, Mircea Buciu, Garbis Zohian, George Rafael, Șerban Tasian — artiști emeriți.

În cursul acestei săptămîni va avea loc în sala de festivități a clubului un recital de operă la care își dau concursul Iolanda

Mărculescu, Maria Voloșescu, Dinu Bădescu, Nicolae Secăreanu, Mihail Știrbei, Iulian Bucuiceanu, Lella Cincu, Vera Rudeanu, Alexandru Enăceanu, David Ohañezian, Cornel Stavru și alții.

În viitor clubul va organiza asemenea concerte și în cadrul serilor culturale la care participă cadre didactice fruntașe în munca instructiv-educativă și social-obștească din cele 8 raioane ale Capitalei.

Sindicatul învățămînt din orașul Piatra Neamț participă la cel de al VI-lea Concurs al echipelor artistice de amatori cu formațiile de cor și dansuri populare.

Prima din aceste formații numără 120 de persoane și are o tradiție de îndelungată activitate. Cele dintîi mențiuni despre existența corului învățătorilor din Piatra Neamț datează din 1908.

În timpul regimului burghezo-moșieresc, însă, el n-a putut avea decît o activitate sporadică. Un avînt deosebit l-a luat corul abia după 23 August 1944, cînd s-a încadrat în mișcarea largă de culturalizare inițiată de partidul clasei muncitoare. În acest răstimp a participat, de pildă, la acțiunile culturale organizate cu prilejul inaugurării primelor gospodării agricole colective din comunele Mărgineni, Dobreni, Războieni ș. a., a dat concerte pe scenele căminelor culturale din cuprinsul raionului, pe șantierul de la Bicaz, Onești, Roznov, Săvinești, în stațiunile de odihnă Borsec, Lacul Roșu, a prezentat un program de cîntece la posturile de radio și televiziune, iar recent a înregistrat circa 30 minute muzică corală pentru postul de radio din Iași. Corul

a participat de asemenea la numeroase concursuri, obținînd de fiecare dată distincții și aprecieri elogiatoase.

În vederea participării corului la cel de al VI-lea Concurs al echipelor artistice de amatori, Sindicatul învățămînt din Piatra Neamț a luat de curînd o serie de măsuri pentru dezvoltarea activității lui. Astfel, a organizat o bibliotecă corală, a cumpărat un pian și a lărgit componența corului, antrenînd multe cadre tinere numite în învățămînt în ultimii ani. Cea mai mare atenție însă a fost acordată repertoriului — baza ideologică a activității unei formații artistice. Repertoriul corului este mereu îmbogățit cu piese recente, legate de actualitate. El cuprinde cîntece închinat partidului, patriei noastre, muncii socialiste, piese corale clasice din repertoriul sovietic și universal, prelucrări din folclorul local etc.

Pentru o mai bună pregătire a corului, în perioada vacanței de primăvară se va organiza un schimb de experiență cu corul cadrelor didactice din Sibiu. Cadrele didactice din Piatra vor da un concert la Sibiu, iar colegii lor sibieni vor concerta la Piatra Neamț. Fiecare din aceste ca-

certe va fi urmat, bineînțeles, de discuții în care vor fi dezbătute probleme de repertoriu și interpretare.

În perioada pregătirii pentru concurs se acordă o atenție sporită organizării de spectacole pe scenele căminelor culturale. De aceea, în repertoriul corului au fost introduse cîntece despre viața de azi a țărănimii, despre munca în gospodăriile colective etc.

Cealaltă formație cu care Sindicatul învățămînt din orașul Piatra Neamț participă la concurs — echipa de dansuri populare — se pregătește de asemenea cu intensitate pentru a-și îmbunătăți și dezvolta activitatea. În repertoriul echipei de dansuri au fost incluse recent, special pentru concurs, două suite de dansuri, prelucrări din folclorul coregrafic al regiunii.

Fără îndoială că cel de al VI-lea Concurs al formațiilor artistice de amatori va duce la ridicarea nivelului muncii culturale artistice a sindicatului, la sporirea eficienței ei educative.

C. Grapă

președintele comitetului
Sindicatului învățămînt din
Piatra Neamț

Cea mai tinără generație de harpisti de la Școala medie de muzică nr. 1 din București se deprinde să minuiască acest străvechi și complicat instrument. Iată grupa harpistilor într-o oră de studiu

CONCURSURI

pentru ocuparea de posturi didactice în învățămîntul superior

INSTITUTUL AGRONOMIC
„NICOLAE BĂLCESCU”
DIN BUCUREȘTI

anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

1) conferențiar — poziția VIII/4 — la disciplina zootehnie generală și specială, catedra de zootehnie generală, pîndinte de Facultatea de agricultură și zootehnie;

2) conferențiar — poziția XIX/2 — la disciplina pomologie, pomicultură (capitole speciale), catedra de pomicultură, pîndinte de Facultatea de horticultură;

3) șef de lucrări — poziția XVI/7 — la disciplina botanică, catedra de biologie agricolă, pîndinte de Facultatea de horticultură.

Cei care doresc să participe la concurs vor depune, în termen de o lună de la apariția prezentului anunț, la rectoratul institutului, următoarele acte: copie legalizată de pe actele de studii; copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în științe (pentru posturile de conferențiar); copie legalizată de pe atestatul de

conferențiar (pentru posturile de conferențiar); lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) în care acesta își are funcția de bază; certificat de vechime în muncă, eliberat de unitatea în care lucrează (pentru posturile de șef de lucrări); memorii de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografia;

Concursul va avea loc la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu” din București, b-dul. Mărăști nr. 59, după două luni de la apariția prezentului anunț.

Informații suplimentare se pot lua zilnic, între orele 9—14, de la rectoratul Institutului.

INSTITUTUL PEDAGOGIC DIN
TIMIȘOARA

anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice: 1) postul de profesor la disciplina pedagogie, catedra de pe-

dagogie, Facultatea de filologie, poziția 1;

2) postul de conferențiar la disciplina gramatica limbii germane, catedra de limbi străine, Facultatea de filologie, poziția 1.

Pentru a participa la concurs, candidații interesați urmează să înainteze, în termen de o lună de la publicarea prezentului anunț, o cerere adresată Institutului pedagogic din Timișoara, b-dul V. Pîrvan nr. 4, însoțită de următoarele acte: copie legalizată de pe actele de studii; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar; certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are funcția de bază; memoriul de activitate didactico-științifică semnat de candidat; autobiografia.

Concursul se va desfășura în localul institutului din Timișoara, b-dul V. Pîrvan nr. 4.

Data desfășurării concursului va fi anunțată ulterior.

La Casa alegătorului nr. 10 din raionul Lenin au venit elevi care votează anul acesta prima oară

La Casa alegătorului

Am însoțit, împreună cu directorul Școlii medii nr. 1 din Tulcea, șirul de elevi ai clasei a XI-a „B” de la această școală, care, condus de diriginte, se îndreptă în ordine spre Casa alegătorului. Urmașii născuți aici o întâlnire a tinerilor cu deputatul Vasile Ciobănescu.

Începerea primitoare a Casei alegătorului, împodobită cu afișe, panouri și fotomontaje, îmbisla o discuție prietenească. Apa a și fost discuzie care s-a desfășurat între elevi și deputat. Ea a ajutat tinerilor să înțeleagă mai bine importanța alegerilor de la 5 martie, să cunoască mai profund unele realizări ale regimului nostru democrat-popular și în același timp să-i pregătească pe cei care vor vota acum pentru prima oară.

Înainte de începerea discuției, elevii au ascultat cu interes expunerea scurtă, dar mobilizatoare a dirigintei despre marea sărbătoare a alegerilor, ca și lectura articolelor din Legea electorală de către responsabilul casei.

Lată-i apoi vorbind pe tot. Vasile Ciobănescu, candidat al F.D.P. în cuvinte simple, el a arătat contrastul între furturile alegerilor în statele capitaliste și largul democratism în spiritul căruia se desfășoară alegerile la noi și în toate țările socialiste. Mai departe, în câteva imagini sugestive, el a înfățișat, referindu-se la exemple din Tulcea, aspecte din mascarada alegerilor de ordinioară, când numeroși oameni cinstiti ajungeau de la locul de vot la

spital, ciomăgiți de mardasași electorali.

Lămpesi și concluziile pentru elevi au fost comparabile între situația economică-politică și socială a țării noastre în vremea regimului burghezo-moșieresc și situația ei de astăzi. Tocmai aceste comparații i-au făcut să vadă mai bine cât de mari, cât de însemnate sînt realizările dobândite de poporul nostru muncitor sub conducerea înțeleaptă a partidului, în anii puterii populare. Astfel au înțeles mai adînc și importanța alegerilor de azi și semnificația votului pe care cetățenii îl dau candidaților Frontului Democraticei Populare, oameni de nădejde, care vor gospodări cu pricepere treburile obștești.

Lectura avînută a

doouă poezii dedicate alegerilor, făcînd de elevii Doinei Bacău, frunză din clasă, a dat înținerii o atmosferă de tinerească sărbătoare.

La sfîrșit, elevii care vor vota pentru prima oară la 5 martie au cerut și au primit lămuriri asupra modului cum să-și verifice sau să-și obțină înscrierea în listele de alegători, asupra tehnicii votării etc.

Și în zilele care vor urma se vor organiza în școală acțiuni dedicate elevilor care votează pentru prima oară. Astfel va avea loc, printre altele, o întîlnire a acestora cu candidații F.D.P. din rîndul învățătorilor și profesorilor, printre care se numără și directorul școlii, tov. Șt. Lupanaru.

Ion Bădică

Candidații ai F. D. P.

Humuleștii, neuitatul sat al copilăriei lui Creangă, este acum un cartier al orașului Tg. Neamț. Dar, ca și odinioară, Ozana continuă să curgă cu toane prin apropierea lui, cînd năvalnic, năpustindu-se peste ogoarele oamenilor, cînd liniștită de parcă ar dormi. Humuleștenii n-au putut răbda însă toanele apei. S-au ridicat cu mic cu mare și au înălțat de-a lungul râului un dig care zăgăzuește apele în malca lor.

Să mulțumim deputatului nostru — au zis humuleștenii. El ne-a îndemnat să ridicăm digul. Deputatul căruia i-au adus mulțumiri humuleștenii este învățătorul Toma Mosor, directorul Școlii de 7 ani din comună. Tot el i-a mobilizat pe cetățeni la construcția unui nou local de școală, la întreținerea și repararea unor drumuri. Iar în ultimul timp Toma Mosor a adus o contribuție însemnată la făurirea gospodăriei agricole colective.

Fiu de țărani săraci, Toma Mosor are mai bine de 25 ani de muncă în școală. A prilegit în anii orînduirii burghezo-moșierești prin multe sate, la multe școli, cu durerea că, din cauza condițiilor vitrege, nu-și putea face datoria așa cum visa.

Anii puterii populare l-au găsit muncind la Humulești, în locul lui de baștină. Acum are bucuria de a nu mai vedea copii rămași în afara școlii, de a lucra în condiții din ce în ce mai bune. Harnic, cu adevărată rivnă de gospodărie, el muncește cu însu-

fletire pe țărîm obștească ca și în școală.

Pentru toate acestea humuleștenii l-au propus pe învățătorul Toma Mosor a cincea oară drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 37 pentru alegerile de deputați în sfatul popular orașenesc.

★

Nu a trecut prea mult timp de cînd tovarăsa Gabriela Simion a primit sarcina de directoare a Școlii medii „Mihail Sadoveanu” din Iași. Cu toate acestea, în răstimpul celor câteva luni care au trecut de la numirea sa, în viața școlii au și avut loc câteva transformări.

Clasele a VII-a, a X-a și a XI-a erau socotite clase slabe. „Nu vor să învețe” — spuneau unii profesori despre elevii acestor clase. „Orice am face, cu ei n-o s-o scoatem la capăt” — capitulau alții. Dar noua directoare nu putea să se împace cu acest gînd.

Insuflețită de o profundă dragoste pentru copii, de conștiință însemnată a rolului pe care îl au oamenii școlii în educarea viitorilor cetățeni ai patriei, ea a hotărît să ridice nivelul claselor rămase în urmă. Îndrumarea susținută și amănunțită a activității profesorilor și dirigintilor pe care a desfășurat-o directoarea, sprijinul acordat de ea activității organizațiilor de tineret, legătura tot mai strînsă cu părinții elevilor nu au întîrziat să-și arate roadele. Elevii au început să devină mai disciplinați, mai

harnici. Rezultatele obținute la învățatură la sfîrșitul primului trimestru au înregistrat o îmbunătățire simțitoare.

Dar preocupările tovarăselei Simion nu se limitează numai la activitatea desfășurată în școală. N-a fost în cartier acțiune patriotică la care ea să nu participe, mobilizînd, prin exemplul ei, și alți locuitori ai cartierului. Nu o dată cetățenii au apelat la ea pentru un sfat, pentru o îndrumare. Și de fiecare dată tovarăsa Simion nu și-a precupețit timpul pentru a-i ajuta să găsească cele mai bune soluții.

Nu-i de mirare de aceea că cetățenii din circumscripția electorală nr. 113 au propus-o pe tovarăsa Gabriela Simion drept candidată a lor în alegerile de deputați pentru sfatul popular al orașului.

★

Ca și în ziua în care l-au propus candidat pe tovarășul Gheorghe Ciolac, șeful secției de învățămînt a sfatului popular raional „N. Bălcescu”, și acum cetățenii din circumscripția electorală raională nr. 52 s-au adunat în număr impresionant în sala de festivități a Întreprinderii „Filaret”. De data aceasta au venit să se întîlnească cu candidatul lor în alegerile de la 5 martie, să afle împreună cu el căile de rezolvare a unor treburi gospodărești din circumscripția respectivă.

Întîlnirea aceasta a constituit o nouă mărturie a profundului democratism al sistemului nostru electoral. În cuvinte simple, izvo-

intr-una din zile am poposit în satul Horia — sat situat în apropierea orașului Poman.

Era o zi cu soare. O zi în care rar poți găsi vreun gospodărie pe lângă casă. Pretutindeni domnea o atmosferă de muncă. Agronomul și veterinarul satului treceau de la un punct de lucru la altul. Cîțiva oameni ajutau la descărcarea materialului pentru construcția noii școli.

Pe colectivista Maria Sirbușca — o femeie înaltă, sveltă — am găsit-o gata de plecare.

— Iertați-mă — ne-a spus ea puțin stînjinită — nu pot zăbovi nici o clipă. Am venit doar să îmbrac ceva. Trebuie să plec la maternitatea crescătoriei...

Drumul de la casa collectivistei și pînă la crescătoria gospodăriei agricole colective „Tudor Vladimirescu” nu-i scurt, așa că, pînă acolo am putut discuta îndelung cu dînsa.

Copilăria Mariei a fost amară, așa cum amară a fost întreaga viață a țăranilor sub regimul burghezo-moșieresc. De școală nici nu putea fi vorba. În afară de muncă, Maria nu știa nimic. Făcea și ea parte din nenumerătele femei neștiutoare de carte din regiunea Bacău. Și la ce avea nevoie să învețe? De slugărit la ciocol putea și fără știință de carte.

Împreună cu Luca — soțul ei — și-au iacropit din greu o gospodărie. Mică, săracă... Zilele negre ale războiului le-au distrus-o însă. Tainele sîelelor le-a aștat Maria de abia după eliberarea țării. Tot după eliberare familia Sirbușca a primit ceva pămînt, refăcîndu-și astfel gospodăria.

Spre deosebire de Maria, Luca a învățat carte. Ar fi dorit el să învețe ceva mai mult, dar... era fiu de țăran sărac.

Luca se simțea atras de pictură. Dorea ca prin pinzele sale să redea locurile pline de poezie pe unde a copilărit, dorea să fixeze oamenii aceia buni, plini de înțelepciune, cu fețele arse de vînt și de soare, cu minile mari, bătătorite, oameni îmbătrîniți înainte de vreme. Aflase el că la Iași există o școală de arte și a pornit-o, mai mult fără știrea părinților, să bată la porțile ei. A luat examenul de admitere. A reușit. Dar nici nu se obișnuise încă cu clădirea impunătoare a școlii, cu profesorii severi, cu colegii simandicoși printre care se simțea stingher, străin, cînd se trezi țafă în țafă cu tatăl său.

— Poftim, mi-ai făcut-o! Citește. — Și tatăl întinse băiatului un

plic albastru. Era o înștiințare prin care administrația școlii cerea părintelui drept taxă școlară, suma de șase mii lei.

— Știi tu ce înseamnă pentru noi șase mii de lei? — spuse rîspicat bătrînul. De unde să-l scoatem? Chiar dacă ne-am vinde tot ce avem...

Luca n-a mai spus nimic. Zilele petrecute în școală, plicul albastru l-au făcut să-și dea seama cine poate învăța la școală și cine nu. Iși făcu bocelul și amărît porni spre casă.

În timp ce ascultam povestea lui Luca, mi-au revenit în minte cuvintele cu care Geo Bogza își încheia un articol apărut în anul 1935, sub titlul „Abecedare”. După ce demască afacerile murdare cu manualele didactice ale unor funcționari superiori din Ministerul Instrucțiunii Publice, autorul scrie: „Cîte pîini, cîte zile de viață smulge din casele sărace prețul manualelor didactice? Oamenii se gîndesc: tablă: 4 pîini. Aritmetica: 10 pîini, Geografia: 8 pîini. Abecedarul: 7 pîini. E fantastic”.

Familia Sirbușca, la fel ca orice familie din țara noastră, nu mai este de mult nevoită să raporteze totul la pîine. Munca la gospodăria colectivă i-a adus belșug în casă. Cei șapte fii ai ei sînt surprinși la școli de toate gradele — de la învățămîntul preșcolar pînă la cel superior. Dar dacă Luca Sirbușca își permite să-și ia pe cei șapte copii ai săi la școală, după cum ne-a spus cătăr el, asta nu se datorate numai muncii pe care o depune împreună cu soția lui în marea gospodărie socialistă ci și nenumerătelor înlesniri pe care statul nostru, sub conducerea partidului, le-a creat celor ce muncesc. Să ne gîndim la milioanele de manuale școlare care sînt oferite azi în mod gratuit copiilor din învățămîntul elementar, la suprimarea taxelor școlare, la mii de burse ce se acordă celor merituoși și la atîtea alte înlesniri pe care cu deosebită mîndrie oamenii muncii le trec în revistă acum, întîmpinînd cu bucurie însemnatul eveniment ce va avea loc la 5 martie — alegerile de deputați în Marea Adunare Națională și în statele populare.

B. Moldoveanu

Participare insuflețită

Profesorii și învățătorii din comuna Lupac, raionul Reșița, participă cu însuflețire la acțiunile inițiate în comuna lor în cadrul campaniei electorale pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională și în statele populare.

Deosebit de bogată este activitatea pe care o desfășoară și la Casa alegătorului din comună, în scopul de a populariza în rîndurile țăranilor muncitori realizările regimului democrat-popular. Astfel, cadrele didactice sînt conferințe cu teme ca „Adîncul democratism al regimului democrat popular”, „Drepturile femeilor în R.P.R.”, etc.

Cu sprijinul cadrelor didactice a fost creată o brigadă artistică de agitație, care a pregătit un program bogat de cîntece și versuri închinat alegerilor de la 5 martie. Brigada artistică din comuna Lupac prezintă actualmente spectacole și pe scenele căminelor culturale din alte sate și comune ale raionului Reșița.

★

Și cadrele didactice din comuna Hangu, regiunea Bacău, desfășoară o intensă activitate culturală în cinstea alegerilor. De curînd învățătorii și profesorii din comună au ajutat echipa artistică a căminului cultural să pună în scenă piesa „Jos Tudorache, sus Tudorache”, care demască mascarada alegerilor din trecut.

De asemenea, cadrele didactice organizează șezători literare dedicate alegerilor. De un deosebit succes s-a bucurat șezătoarea „O călătorie pe hartă”. În fața hărții regiunii Bacău a avut loc o călătorie imaginară pe meleagurile acesteia, trecîndu-se în revistă marile înfăptuiri realizate în cuprinsul ei în anii puterii populare.

Grijă sporită pentru activitatea elevilor

Pentru a asigura dezvoltarea multilaterală, armonioasă a elevilor, însușirea conștientă a cunoștințelor și formarea trăsăturilor de caracter caracteristice cetățeanului unui stat socialist, colectivul nostru didactic acordă cea mai mare grijă calității lecțiilor, desfășurării raționale a întregii activități instructiv-educative.

Încă de la începutul anului ne-am preocupat îndeaproape de ridicarea eficienței lecțiilor, principalul mijloc care determină însușirea temeinică — în bună parte încă din clasă — a cunoștințelor. În conformitate cu această cerință planul nostru general de muncă stabilește măsuri concrete pentru întărirea muncii comisiilor metodice din școală și pentru lărgirea schimbului de experiență dintre profesorii de aceeași specialitate, în vederea extinderii celor mai bune procedee, menite să asigure însușirea conștientă a cunoștințelor de către elevi și înarmarea lor cu deprinderi de muncă independentă. O deosebită atenție a fost dată oxării noilor cunoștințe, ca și consolidării lor în cadrul revizării lecțiilor, recapitulării curente la sfârșitul de capitol sau în vederea lucrărilor trimestriale. Am dat atenție și îndrumării elevilor pentru a-și lua notițe ordonate și clare, care să le fie un ajutor real în studiul individual. În mod deosebit ne-am preocupat sistemul de verificare și notare a elevilor aplicat în școală. Pentru îmbunătățirea lui, comitetul secției noastre sindicale a organizat o consfătuire de producție în cadrul căreia au fost prezentate procedeele bune folosite în această privință de cadrele didactice și s-au combătut tendințele de notare „în a-salt”, la sfârșitul trimestrului sau tendințele de folosire a notei ca mijloc de intimidare a elevilor.

Datorită acestor măsuri, datorită muncii desfășurate de colectivul de pedagogi sub îndrumarea organizației P.M.R., a crescut simțitor procentul de promovare a elevilor, precum și numărul copiilor cu note bune și foarte bune.

Totuși, faptul că la sfârșitul trimestrului mai erau în școală destui elevi cu note slabe și mediocre, elevi care au tendința de a-și însuși mecanic cunoștințele, sau care nu și-au format încă deprinderi trainice de muncă independentă, ne-a arătat că mai există neajunsuri în desfășurarea procesului instructiv-educativ în școala noastră. Analizând cauzele acestor neajunsuri ne-am dat seama că ceea ce le determină în primul rând este faptul că încă n-am ajuns să organizăm astfel lecțiile încât desfășurarea lor să orienteze activitatea independentă a elevilor. În special principiul sistematizării materiei predate nu a fost întotdeauna respectat, ceea ce a dus într-o serie de cazuri la însușirea mecanică — numai pe baza memorizării — a cunoștințelor. Nu au fost folosite cu regularitate procedeele de sistematizare și consolidare a celor predate, ca, de pildă, schemele sintetice, menite să conducă gândirea logică a elevilor. Unele cadre didactice au dat elevilor prea multe teme scrise pentru acasă, n-au controlat cu regularitate felul în care își efectuează elevii aceste teme. Toate acestea au

făcut ca elevii să fie solicitați în pregătirea lecțiilor la eforturi mai mari decît cele firești, i-au supraincercat

Într-o ședință ce a avut loc de curînd consiliul pedagogic a analizat cu toată seriozitatea situația din școală în această privință. Pentru îmbunătățirea organizării și desfășurării lecțiilor, consiliul pedagogic a dat responsabilitățile comisiilor metodice sarcina să pregătească o dezbatere cu privire la realizarea principiului sistematizării materiei. S-a hotărît de asemenea ca diriginții să verifice cu atenție, săptămînal, prin registrul de clasă, temele scrise date elevilor pentru acasă, volumul și numărul lor, urmărind să realizeze o coordonare cât mai bună a activității profesorilor clasei. Conducerea școlii va face sondaje asupra felului cum se respectă dispozițiile privitoare la temele pentru acasă.

Trebuie arătat, tot ca o preocupare pentru organizarea mai bună a muncii la fiecare clasă, faptul că pentru acest trimestru lucrările scrise de control au fost programate sub direcția îndrumare a diriginților, așa încît să nu se dea mai mult de două lucrări scrise de control pe săptămîna, la interval de 2—3 zile între ele. Conducerea școlii a verificat felul în care sînt respectate indicațiile cu privire la egalizarea tezelor, așa încît să nu cerem eforturi prea mari din partea elevilor în perioada cînd au loc acestea.

Împreună cu comitetul U.T.M., conducerea școlii a organizat o consfătuire la care au participat diriginții și secretarii organizațiilor U.T.M. pe clasă. În cadrul acestei ședințe s-au precizat mijloacele de coordonare a activității în fiecare clasă, pentru a se evita paralelismul care mai există încă în activitatea extrașcolară a elevilor și s-au luat măsuri pentru a se asigura acestei activități un caracter recreativ, accesibil și atractiv pentru elevi. Cu ajutorul comitetului U.T.M. al școlii și al birourilor pe clase, căutăm să întărim spiritul de răspundere al elevilor în ceea ce privește învățătura și îndeplinirea sarcinilor școlare.

Am discutat cu părinții elevilor sarcinile ce le revin pentru organizarea rațională a activității și a odihnei elevilor acasă. Părinții vor fi indemnati, de asemenea, să aducă la cunoștința școlii greutățile pe care le întâmpină copiii în efectuarea temelor, pentru a se putea lua măsurile necesare.

Problema organizării și desfășurării judicioase a muncii din școală, pentru a se asigura adîncime procesului instructiv-educativ va constitui o preocupare permanentă a noastră. Viața școlii ne va da prilejul să descoperim, desigur, noi și noi mijloace pentru a înlătura tot ceea ce constituie piedici în munca noastră cu elevii. Sîntem convinși că, sub îndrumarea organizației de partid din școală, în colaborare strînsă cu comitetul U.T.M. și cu ajutorul părinților, ne vom putea desfășura activitatea didactică și educativă cu rezultate mereu mai bune, dînd o pregătire temeinică elevilor noștri printr-un program rațional de muncă.

Maria Săvulescu

directoarea Școlii medii nr. 19 „Ion Creangă” din București

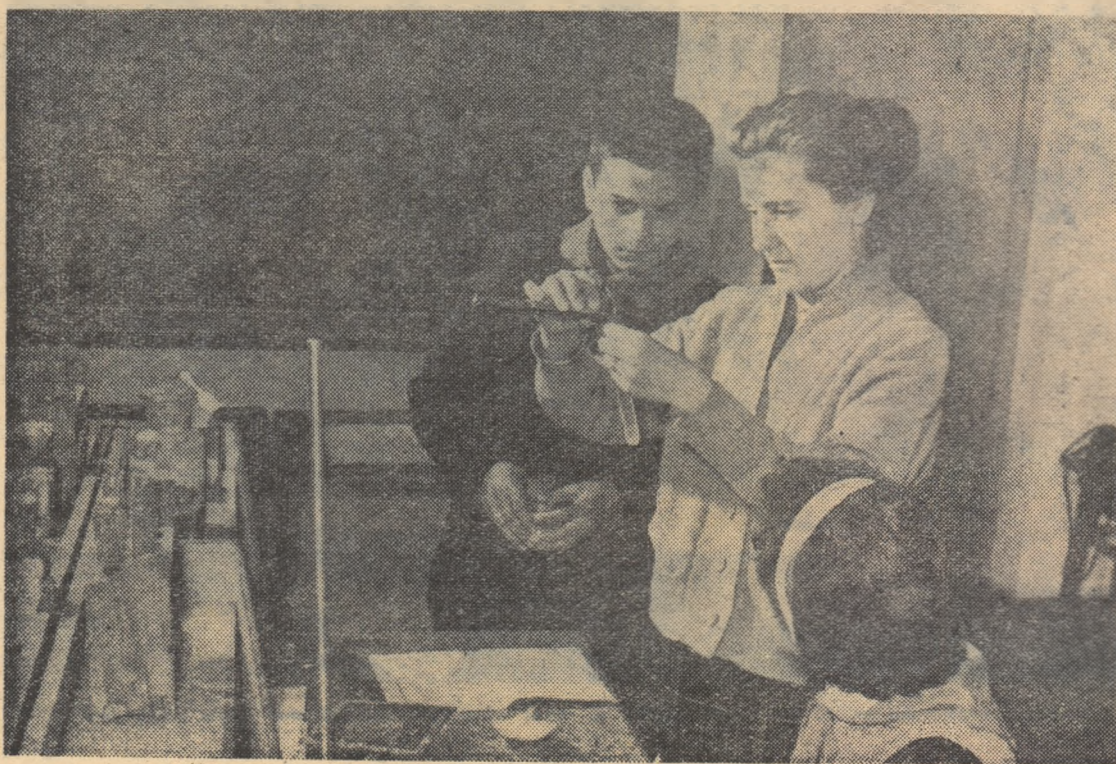
CICLU DE CONFERINȚE

Nu de mult, secția de învățămînt și cultură a raionului Șimleu a organizat pentru cadrele didactice un ciclu de conferințe pe teme legate de munca lor profesională. În fața învățătorilor și profesorilor din raion au fost pre-

zentate astfel conferințe pe teme cum ar fi: „Pregătirea profesorului pentru lecție”, „Metode și procedee de predare”, „Tipurile de lecții și structura lor”, „Formarea colectivului de elevi”, „Forme de le-

gătură între școală și familie” etc.

Evidențele îmbunătățiri care s-au manifestat în activitatea pedagogică a învățătorilor și profesorilor au venit în scurt timp să afirme eficiența acestui ciclu de conferințe.

Cît de interesante sînt experiențele efectuate în laboratorul de chimie al școlii!

O LECȚIE DE ARITMETICĂ LA CLASA A IV-a

Este un lucru știut că nivelul de cunoștințe al elevilor reflectă, în cea mai mare măsură, calitatea muncii profesorului, a învățătorului. Valabilă pentru orice obiect de învățămînt, această afirmație își verifică pe deplin justetea și în cadrul lecțiilor de aritmetică, unde volumul și calitatea cunoștințelor elevilor, siguranța cu care ei rezolvă probleme sau exerciții, modul lor de exprimare sau chiar și felul în care ordonează exercițiile pe tablă duc la concluzii deosebit de limpezi cu privire la felul în care își desfășoară munca învățătorul respectiv.

Am asistat zilele trecute la o lecție de aritmetică ținută la clasa a IV-a a Școlii de 7 ani nr. 12 din Herăstrău de tovarășa învățătoare Ana Dumitrescu. Lecția a început cu controlul temelor date pentru acasă în ora precedentă, în care se studiase împărțirea numerelor zecimale. Controlul a fost efectuat cu amănunțime. Se vedea din atitudinea elevilor, din interesul cu care expuneau rezultatele exercițiilor rezolvate acasă, că această parte a lecției este în mod obișnuit tratată cu seriozitate. Proba împărțirii, efectuată de elevi cu precizie și siguranță, a arătat că ei și-au însușit temeinic și cunoștințele predate anterior cu privire la înmulțirea numerelor zecimale. De asemenea, elevii au folosit în exprimarea orală un vocabular matematic corect, iar în rarele cazuri cînd vreunul din ei făcea vreo greșală în această

privință atunci învățătoarea se vedea exigentă, corectîndu-l imediat. S-a conturat deci, chiar de la început, concluzia că tov. Dumitrescu își desfășoară bine munca, dînd o pregătire temeinică elevilor ei.

Această concluzie a fost întărită de întrebările puse spre a pregăti trecerea la lecția nouă — „Micșorarea unui număr de 10, 100 sau 1000 de ori” — cît și de răspunsurile date de elevi la aceste întrebări. Într-adevăr, răspunsurile elevilor la întrebările referitoare la mărirea unui număr de 10, 100 sau 1000 de ori au arătat că ei au înțeles în profunzime mecanismul înmulțirii în care cifrele nu se schimbă, ci trece dintr-un ordin sau dintr-o clasă în alt ordin sau în altă clasă.

Desfășurarea ulterioară a lecției a arătat însă și unele scăderi în munca dusă de învățătoare. Este drept că vina nu-i aparține numai ei, ci într-o măsură și manualului de aritmetică pentru clasa a IV-a, care, la tema „Micșorarea unui număr de 10, 100 sau 1000 de ori” dă, în parte, o orientare greșită învățătorilor. Dar să explicăm despre ce este vorba.

Conținutul lecției la care ne referim se pretează în mod deosebit pentru a fi dedus în întregime de către elevi, pe baza cunoștințelor anterioare. O dată ce s-a recapitulat înmulțirea numerelor zecimale cu zece, o dată ce elevii cunosc regula mutării virgulei și au înțeles faptul că în urma acestei înmulțiri miimile se transformă în sutimi, sutimile în zecimi, zecimile în unități simple ș.a.m.d., se putea trece imediat la micșorarea unui număr de zece ori ca o operație inversă mării numărului de zece ori, elevii putînd să găsească cu ușurință regula mutării virgulei și în acest caz. Astfel micșorarea numărului de zece ori se putea prezenta ca o operație inversă mării lui de același număr de ori.

Tovarășa învățătoare a comis însă o inconsecvență metodică. Trecînd la micșorarea unui număr de zece ori pe baza unei probleme ce conducea la împărțirea cu zece a unui număr concret, ea a cerut copiilor să calculeze costul unui metru de pînză știînd că 10 metri au costat 95 de lei. Elevii nu au putut sesiza faptul că cifra cinci se transformă, trecînd din rîndul unităților simple în acela al zecimilor, ci au scris pe tablă $95 : 10 = 9$ lei, 5 bani.

Astfel, deși a recapitulat înmulțirea cu 10, cu 100 și 1000, tovarășa Dumitrescu a renunțat la utilizarea cunoștințelor anterioare ale elevilor, obligîndu-i să tragă concluziile necesare pe baza unui exemplu dificil (se știe doar că leul nu se împarte în zece părți, ci într-o sută).

Folosirea unei probleme ce conducea la împărțirea unui număr concret era cu atît mai puțin indicată în acest caz cu cît în

tema ce au avut-o spre rezolvat elevii acasă, în legătură cu lecția precedentă figurau cîteva exerciții de împărțire a numerelor zecimale, dar nu se află nici o problemă (mai indicat ar fi fost să li se fi dat mai puține exerciții și o problemă simplă). De asemenea, și în clasă s-au rezolvat doar exerciții și nici o problemă.

După cum am spus, aici este în mare parte și vina manualului de aritmetică pentru clasa a IV-a. Într-adevăr, manualul este acela care tratează lecția cu privire la micșorarea unui număr de 10, 100 sau 1000 de ori pe baza unei probleme ce conduce la împărțirea unui număr concret. Problema pe care o dă ca exemplu cere să se calculeze distanța parcursă de un vapor în timp de o oră dacă în 10 ore a parcurs 300,500 km. Modelul de rezolvare propus în manual împarte separat la 10 o dată 300 km, iar apoi 500 m. Este limpede că în felul acesta elevii nu pot întui cu ușurință regula mutării virgulei. De altfel, însuși elevul scos la tablă a efectuat împărțirea sub forma $300,500 \text{ km} : 10 = 30,50 \text{ km}$. Deci el nu a sesizat faptul că virgula s-a mutat cu o cifră spre stînga, ci pur și simplu a efectuat simultan două împărțiri, iar greșala comisă ($30,50 \text{ km}$ în loc de $30,050 \text{ km}$) nu a fost semnalată de nici un elev din clasă.

Desigur, este bine și chiar necesar să folosim în explicații probleme cu date concrete, care îi fac pe elevi să înțeleagă sensul operațiilor și nu numai tehnica lor. Este necesar însă să alegem astfel problemele, încît ele să scoată clar în evidență regula pe care o predăm. Ar fi fost mai bine dacă în manual s-ar fi dat în prealabil cîteva exerciții de micșorare a unui număr de zece ori, ca operație inversă înmulțirii cu zece, sau o problemă care să conducă la împărțirea unui număr concret ce admite submulțiri de zece ori mai mici, cum ar fi, de pildă, centimetrul, și numai după ce regula a fost bine însușită să se treacă la rezolvarea problemelor în care această regulă iese mai puțin în evidență.

Faptul pe care l-am relatat arată că învățătorul nu trebuie să aibă o atitudine pasivă față de manual. El este chemat să-și organizeze astfel fiecare lecție, încît aceasta să fie rezultatul unei strădanii creatoare, al unei analize atente a înlănțuirii de raționamente și concluzii la care este solicitată mintea copiilor.

Tovarășa Ana Dumitrescu este o învățătoare cu experiență, cu bune rezultate în muncă. Nivelul de cunoștințe al elevilor săi dovedește din plin aceasta. Nu ne îndoim de faptul că ea va putea înlătura cu ușurință lipsurile care apar întîmplător în munca sa.

V. Constantin

Bogat material didactic

Cadrele didactice de la școala din satul Telega, raionul Cîmpina, acordă o deosebită atenție confecționării și folosirii materialului didactic. Din inițiativa profesorilor, într-o sală din școală a fost amenajat un mic muzeu cu păsări și animale împăiate, precum și un colț al naturii vii. De asemenea, de curînd a fost instalat aici un acvariu cu diferite specii de pești.

Cadrele didactice au înzestrat școala și cu diferite planșe colorate.

Inv. Anton Moisin
satul Telega, raionul Cîmpina

Consfătuirile cadrelor didactice

Consfătuirile cadrelor didactice din școlile serale, care au avut loc în întreaga țară în timpul vacanței de iarnă a acestor școli, au constituit, fără îndoială, o contribuție de seamă la ridicarea calității învățămîntului seral.

Desfășurându-se în cadrul unei forme de învățămînt dezvoltate în anii regimului de democrație populară, activitatea didactică din școala serală ridică numeroase probleme specifice — atât de ordin pedagogic cît și de organizare. Profesorii au acumulat o experiență pe care o fructifică în strădaniile lor pentru buna pregătire a muncitorilor-elevi. Discuțiile din cadrul consfătuirilor — discuții la care au participat numeroși profesori, delegați ai comisiilor de selecționare, reprezentanți ai organizațiilor de partid, U.T.M. și sindicale din școli și din întreprinderi — au avut tocmai scopul de a prilejui răspunderea acestei experiențe, confruntarea metodelor folosite și verificarea eficienței lor. Observațiile pe care profesorii le-au adunat de la începutul anului le-au slujit acum pentru a determina căile pe care au fost dobîndite succesele în muncă, pentru a descoperi deficiențele care au dus la unele rezultate negative și pentru a stabili ce au de făcut pe viitor în vederea ridicării procesului de pregătire a muncitorilor-elevi la un nivel din ce în ce mai înalt.

Cea de a doua zi a consfătuirilor, rezervată discuțiilor — pe secții sau pe specialități — a problemelor privind programele școlare, a dat profesorilor posibilitatea să-și exprime opiniile cu privire la conținutul programelor, la problemele întâmpinate în aplicarea lor, le-a permis să aducă sugestii și propuneri menite să contribuie la îmbunătățirea acestora.

În referatul cu privire la rezultatele muncii desfășurate în semestrul I prezentat la consfătuirea cadrelor didactice care predau în școlile și secțiile serale din București s-a menționat la loc de frunte că în această muncă s-a înregistrat o îmbunătățire apreciabilă față de aceeași perioadă din anul trecut. A crescut numărul elevilor bine pregătiți, a scăzut numărul celor cu o pregătire nesatisfăcătoare. Aceste rezultate se datoresc, după cum s-a subliniat și în referat — măsurilor luate de partid și guvern pentru a veni în ajutorul celor ce urmează cursurile școlilor serale, ca și eforturilor susținute depuse de cadrele didactice pentru perfecționarea conținutului a muncii lor, pentru folosirea celor mai indicate metode de predare. Au fost citate numeroase exemple care ilustrează grija profesorilor de a-și pregăti cit mai bine lecțiile, de a le lega strîns de viață, de a utiliza procedee specifice muncii la seral.

S-a arătat astfel că folosirea în predare a documentelor de partid și a materialelor publicate în presă este unul din mijloacele principale aplicate de profesori în vederea îmbogățirii conținutului ideologico-științific al lecțiilor. Tov. Paraschiva Veres, de pildă, profesoară la secția serală a Școlii medii nr. 7 „I. L. Caragiale”, a predat lecția cu tema „Criza generală a capitalismului” în lumina documentelor recente consfătuiri de la Moscova a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorilor, subliniind intrarea crizei generale a capitalismului într-o nouă fază. Prof. David Blumen de la secția serală a Școlii medii nr. 17 „Matei Basarab” s-a referit în lecția „Aplicații ale electrolizei” la prevederea planului de 6 ani de a se construi un combinat de aluminiu cu o capacitate de 50.000 tone, insistînd asupra faptului că dezvoltarea industriei aluminiului a devenit posibilă datorită realizării planului de electrificare.

Bune rezultate a dat și folosirea la lecții a cunoștințelor dobîndite de către elevi în producție. Astfel, tov. Maria Enăchescu, profesoară la secția serală a Școlii medii nr. 12, a executat, în cadrul unei lecții demonstrative, galvanizări și nichelări cu ajutorul unor elevi ce lucrează în secția de galvanizări a uzinelor „Electronica”, ajutînd astfel la o mai adîncă cunoaștere a acestor fenomene de către ceilalți elevi. De asemenea, tov. A. Mihăilescu, profesor la școala serală de pe lângă uzinele „Semănătoarea”, predînd la clasa a IX-a tema „Siliciu” a folosit cunoștințele elevilor despre carbon. Ei au arătat unde este folosit carbonul în uzina lor și au subliniat faptul că acest produs, care înainte era importat, este procurat astăzi de la noile fabrici de carbon construite în anii puterii populare la Cluj și București.

Referatul a atras în același timp atenția participanților la consfătuirea asupra faptului că mai sînt

unii profesori care, nepreocupîndu-se suficient de propria lor pregătire, predau lecții care nu sînt întodeauna la nivelul corespunzător. O slabă pregătire dovedește, de pildă, tov. Petre Moroșanu, profesor de limba română la școala serală a uzinelor „Timpuri Noi”, care la lecția de recapitulare cu tema „Dezvoltarea literaturii în prima jumătate a secolului XIX” s-a mulțumit să expună date istorice lipsite de conținut, fără a arăta modul în care operele literare, instituțiile de cultură și presa din perioada respectivă au reflectat condițiile economice și sociale ale vremii.

Discuțiile purtate au ridicat multe probleme importante cu privire la specificul lecției în școala serală. Astfel, tov. Elena Opreanu, profesoară la secția serală a Școlii medii nr. 20, a subliniat importanța pregătirii profesorului pentru lecție, relevînd atenția ce trebuie acordată momentului transmiterii cunoștințelor noi, în realizarea căruia este necesar să se țină seama de conținutul lecției precedente, de cunoștințele dobîndite de elevi în viață, în producție sau în cadrul altor obiecte de învățămînt. Tov. Florica Lelescu, profesoară de geografie la secția serală a Școlii medii nr. 12, a arătat că folosește cu precădere în predare, tipul lecției mixte, care prilejuiește o mai activă participare a elevilor și o mai bună utilizare a cunoștințelor lor anterioare. Tot despre organizarea lecției a vorbit și tov. Constantin Herescu, directorul secției serale de la Școala medie nr. 12, care a arătat pe larg importanța momentului fixării și a subliniat importanța folosirii în lecție a mijloacelor pe care le pune la îndemîna tehnica modernă, — diafilmele, epidiascopul și filmul de scurt metraj. Ilustrîndu-și spusele cu bogate exemple din experiența proprie la catedră, tov. Norbert Golhammer, profesor de economie politică și socialism științific la Școala serală a uzinelor „Timpuri Noi”, a expus marea însemnătate pe care o are pentru buna pregătire a elevilor selecționarea cu grijă a noțiunilor și datelor esențiale și înlăturarea amănuntelor care încarcă în mod inutil lecția.

Concluzia principală care s-a desprins din lucrările consfătuirii cadrelor didactice care lucrează în școlile serale din București a fost aceea că nivelul pregătirii elevilor este determinat în cea mai mare măsură de calitatea predării, de găsirea și folosirea procedeelor celor mai potrivite. Aceste probleme trebuie să-i acorde întîietate profesorii care lucrează în școlile serale — au subliniat vorbitorii. Totodată, ei au arătat că se face simțită necesitatea unei mai active preocupări a Institutului de științe pedagogice față de problemele învățămîntului seral, ca și a unei mai largi îndrumări, prin presa de specialitate, a procesului instructiv-educativ desfășurat în școala serală.

V. Manolache

Una din problemele care s-au aflat în centrul dezbaterilor, purtate de participanții la consfătuirea cadrelor didactice din școlile serale ale orașului Iași a fost aceea a colaborării școlilor cu întreprinderile.

În referatul prezentat de secția de învățămînt și cultură se sublinia că în această privință s-au înregistrat o serie de rezultate pozitive, care se oglindesc atât în mai buna organizare a procesului de învățămînt cît și în îmbunătățirea conținutului acestuia. Dintre metodele prin care școlile mențin o strînsă legătură cu întreprinderile, referatul a amintit vizitele efectuate de directori, diriginți și profesori în întreprinderile în care lucrează muncitorii-elevi, discuțiile purtate de aceștia cu șefii de secții sau sectoare, cu reprezentanții organizațiilor de partid, U.T.M., sau sindicale. S-a subliniat totodată că școlile obișnuiesc să invite la ședințele consiliului pedagogic pe delegații comisiilor de selecționare din întreprinderi. De exemplu, membrii comisiilor de la Fabrica de antibiotice, de la Fabrica „Țesătura”, de la I.P.R.O.-C.H.I.M. sau de la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie”, au participat cu regularitate, în cursul semestrului I, la asemenea ședințe, avînd astfel prilejul să cunoască problemele activității instructiv-educative și să afie căile prin care întreprinderea poate contribui la îmbunătățirea pregătirii muncitorilor-elevi.

În cuvîntul lor participanții la discuții au arătat că, realizînd pe aceste căi o strînsă legătură cu întreprinderile, profesorii școlilor serale din Iași au reușit să rezolve numeroase probleme privind mai buna organizare a cursurilor învățămîntului seral. De exemplu, studiînd îndeaproape, împreună cu conducerea atelierelor C.F.R. „Ilie Pintilie”, modalitatea lichidării absențelor determinate de obligațiile profesionale ale elevilor, profesorii școlii care funcționează pe lângă această întreprindere au adoptat soluția organizării claselor pe schimburi.

Colaborarea școlilor cu întreprinderile nu a contribuit însă numai la rezolvarea problemelor de ordin organizatoric, ci a influențat în mare măsură și asupra îmbunătățirii procesului de învățămînt. Din dezbaterile care s-au purtat în consfătuire a reieșit că, vizitînd întreprinderile, profesorii au avut posibilitatea să cunoască specificul muncii lor și să folosească datele culese în predarea lecțiilor. La Școala medie serală de pe lângă atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie”, de pildă, folosindu-se aceste

date, li s-a cerut muncitorilor-elevi din clasa a VIII-a „B” să rezolve problema amplasării unui transformator electric care să alimenteze două sate folosind cel mai scurt cablu posibil. În clasa a VII-a de la aceeași școală li s-a arătat elevilor cum se calculează distanțele inaccesibile, efectuîndu-se exerciții în care se cerea să se afle înălțimea unei hale din întreprindere. La secția serală a Școlii medii nr. 1 „Mihail Sadoveanu” profesorul N. Dumitru a explicat determinarea centrului de greutate referindu-se la construcții de clădiri, la fundații de mașini, la folosirea pompelor în construcția sub apă etc.

Totodată, în consfătuire s-a arătat că acolo unde nu se realizează o legătură strînsă a școlii serale cu întreprinderile se întîmplă numeroase deficiențe în asigurarea condițiilor pentru buna organizare și desfășurare a muncii. Pe bună dreptate au fost criticate în această privință unele cadre didactice de la secția serală a Școlii medii nr. 6 „Vasile Alecsandri”.

La consfătuire s-au făcut și unele propuneri valoroase, a căror aplicare în practică va contribui, desigur, la realizarea pe viitor a unei mai bune colaborări a școlilor cu întreprinderile. S-a arătat că în orașul Iași sînt peste 90 de întreprinderi și că muncitorii-elevi care lucrează în ele nu sînt îndrumați către aceleași școli. Așa se întîmplă că tinerii de la Fabrica „Țesătura” de exemplu, frecventează cursurile și la Școala medie serală de pe lângă atelierul C.F.R. „Ilie Pintilie”, și la secția serală a Școlii medii nr. 1, și la secția serală a Școlii medii nr. 6. De aceea s-a propus ca pe viitor școlile să-și recruteze elevii numai din anumite întreprinderi, apropiate din punct de vedere teritorial. S-a propus de asemenea ca, pe cît este posibil, să se organizeze clase cu elevi care lucrează în aceeași întreprindere, intrucît aceasta ar facilita atât munca diriginților cît și sprijinul întreprinderilor. O mare atenție s-a acordat necesității de a strînge în continuare legăturile între școlile serale și întreprinderi în vederea bazării lecțiilor pe cunoștințele dobîndite de muncitorii-elevi în procesul de producție.

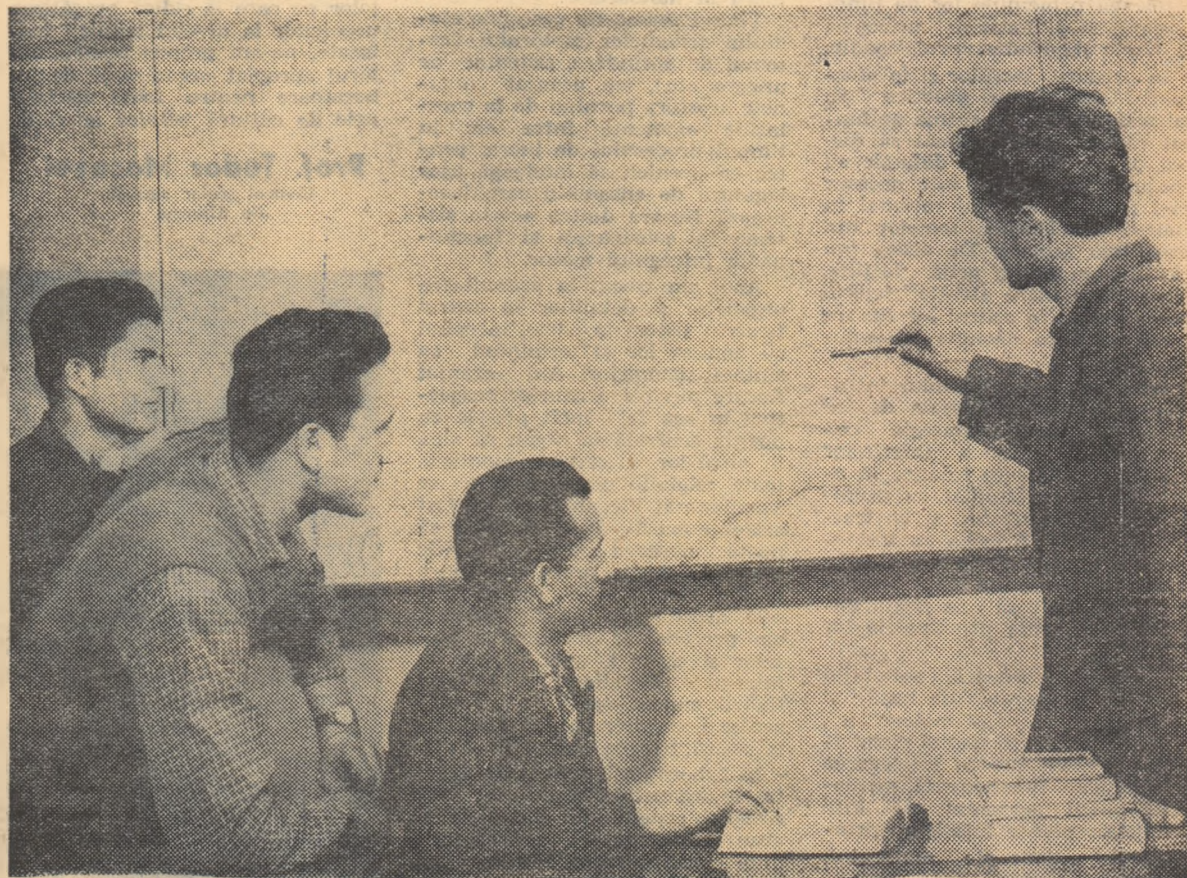
Prilejuind un larg schimb de experiență, stimulîndu-i pe participanți să caute și să aplice cele mai bune metode de muncă, consfătuirile cadrelor didactice din școlile serale au constituit neîndoielnic un pas înainte pe drumul continuei îmbunătățiri a învățămîntului seral din țara noastră.

O. Buzescu

Pentru viitorii muncitori-elevi

Alături de grija pe care trebuie să o aibă pentru continua îmbunătățire a rezultatelor la învățatură ale muncitorilor-elevi, în fața profesorilor din școlile serale se află și sarcina, tot atât de importantă, a pregătirii acelor care, de la an la an, vin să sporească rîndurile tinerilor ce învață fără a părăsi producția. După o întrerupere mai mult sau mai puțin îndelungată a învățaturii, cursurile de pregătire constituie pentru tinerii muncitori un mijloc de refamiliarizare cu școala, de reimprospătare a cunoștințelor care le sînt necesare pentru a intra în clasa a VIII-a.

Înțelegînd acest lucru, profesorii de la secția serală a Școlii medii „Gheorghe Lazăr” acordă multă atenție îndrumării cursanților în ceea ce privește leul cum trebuie să învețe, cum să-și ia notițe, cum să-și facă lemele. Pe de altă parte, ei urmăresc ca, prin felul cum predau lecțiile, prin expunerea interesantă, atractivă a cunoștințelor să ușureze, să grăbească reintegrarea cursanților în atmosfera școlară. În acest scop profesorii folosesc metode variate, specifice învățămîntului în școala serală. Profesoara Ecaterina Ivănescu, de pildă, pleacă în predarea lecțiilor de fizică de la elemente care, în mare măsură, le sînt bine cunoscute cursanților de la locul lor de muncă. De exemplu, cu prilejul predării noțiunilor introductive despre măsurători s-a referit la șubler, la rigla gradată, la ruletă, la vernier. Mijloace asemănătoare utilizează și profesoara Ortansa Roca pentru reimprospătarea cunoștințelor de matematică.

Lecție de geografie a patriei la școala medie serală urmată de tinerii petroliști de la șchelela Bileni, regiunea Oltenia

In cabinetele-laboratoare ale școlii tehnice de mașini din cadrul Centrului școlar de construcții din București se folosesc laș machetele unor mașini și utilaje din construcții

Elemente de tehnică nouă în pregătirea ucenicilor constructori

Pregătirea viitorilor muncitori din domeniul construcțiilor industriale include și familiarizarea lor cu procedeele privind realizarea construcțiilor înalte cu pereți netezi și cu secțiune constantă, cum sînt coșurile de fabrici, silozurile, pilele podurilor, castelele de apă etc.

În ultimul timp s-au introdus în acest sector al construcțiilor numeroase metode noi, de înaltă productivitate, care încă nu sînt expuse în lucrările folosite în mod obișnuit de profesorii de specialitate pentru pregătirea lecțiilor. De aceea am utilizat, atunci cînd m-am pregătit să predau capitolele respective, fișe și lucrări editate de I.D.T. care se află la cabinetele tehnice ale trusturilor și întreprinderilor mari de construcții.

Îată cum am predat, bazându-mă pe acest material, cunoștințele privitoare la tehnica betonării cu ajutorul cofrajelor alu-

necătoare — metodă modernă de muncă, introdusă recent pe multe șantiere din țara noastră.

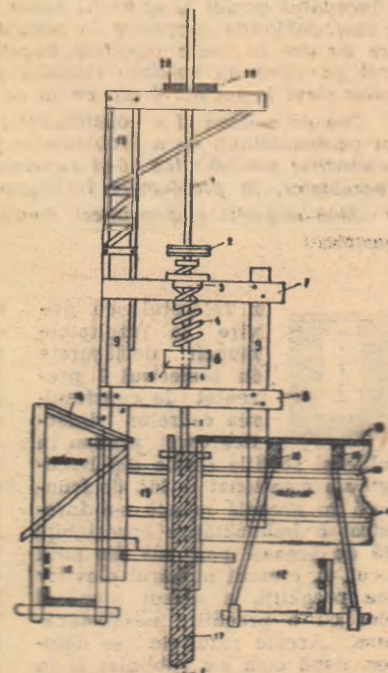
Am pornit expunerea, bineînțeles, de la definirea cofrajelor alunecătoare — tipare, care se execută treptat în jurul clădirii pe măsura turnării betonului, ca și cofrajele obișnuite, dar a căror înălțime nu depășește 1,50 m. Le-am arătat ucenicilor că acest cofraj se deplasează pe toată înălțimea clădirii, oricît de înaltă ar fi ea, cu ajutorul unor dispozitive speciale pentru ridicare, care îl fac să alunece pe suprafața pereților de beton. Le-am explicat apoi că aceste cofraje pot fi folosite la clădiri a căror formă în plan orizontal este pătrată, dreptunghiulară, în forma oricărui poligon regulat sau circular. Inițial metoda cerea ca pereții să fie perfect verticali. În ultimul timp însă, întrebuițindu-se anumite dispozitive, s-au executat cu cofraje alunecătoare și construcții cu pereții înclinați.

Am trecut apoi la explicarea tehnicii construirii cofrajelor alunecătoare, al căror element central îl constituie o tijă puternică din oțel-beton cu diametrul de 3-4 cm, care se încastrază în betonul turnat pe măsura înălțării lucrării. Ea are lungimea de cea 10 m și poate fi prelungită cu ajutorul unui manșon din țevă. Am arătat că, pentru a sta vertical, tijă se susține cu ajutorul unui stîlp metalic din fier sau din lemn, în formă de stîlp cu săbire, subliniind că toate instrumentele metodei constă în ridicarea podului de lucru cu ajutorul acestei tije. Ucenicii au fost astfel că nu mai e nevoie să se construiască schele de susținere, întrucît a dată cu cofrajul alunecat în sus și podului de lucru — sau interiorului și cea exteriorului — care sînt fixate pe cofraj. Cu ajutorul unor planșe distanțier și a schimburilor deșurdate pe tablă am explicat cum este trecută tijă prin canalul axial al unei bare cu filet elicoidal și cum, învîrtind cu ajutorul unui disc sferic al acestei bare, ea se înșurubază în pilișta fixată de jugul cofrajului, ridicînd astfel întreaga podină de lucru.

O atenție deosebită am acordat predării cunoștințelor cu privire la construcția cofrajului propriu-zis, compus din două perechi de clești pe care se bate căptușala de scinduri în care se va turna betonul. De asemenea, m-am ocupat amănunțit de tehnica desprinderii cofrajului de betonul care a fost deja turnat, prin lărgirea părții inferioare și prin ridicarea întregului tipar cu ajutorul vîncurilor prinse de jugurile care se așează pe conturul clădirii peste pereții de beton și sînt fixate la cleștii cofrajului.

După expunerea principului tehnic al construcției cofrajelor alunecătoare și prezentarea principalelor părți componente ale acestora m-am ocupat de execu-

ția lucrărilor de betonare cu ajutorul acestor cofraje. Mai întii le-am arătat ucenicilor că executarea cofrajului începe cu peretele interior și se continuă cu armătura orizontală și verticală. M-am ocupat în amănunțit de metodele de control a verticalității cofrajului cu firul de plumb

COFRAJ ALUNECĂTOR (Secțiune verticală)

- 1) Tijă de susținere, 2) Discul de rotire, 3) Piulița și șurubul, 4) Bară cu filet și canal, 5) Manșon de fund, 6) Șurub de fund pentru stria, 7) Mozacele inferioare ale jugului, 8) Mozacele superioare ale jugului, 9) Montanșii jugului, 10) Nervuri de susținere pentru podină, 11) Șchiță exterioară de finisaj, 12) Șchiță interioară de finisaj, 13) Șurub, 14) Căptușă inferioară, 15) Căptușă superioară, 16) Podina de lucru, 17) Peretele de beton, 18) Strâmbura de protecție, 19) Stîlp pentru susținerea verticală, 20) Scinduri de ghidare.

și a orizontalității acestuia cu furtunul de nivel. Am menționat de asemenea că, înainte de începerea betonării, pereții cofrajului se propice între ei. Am arătat apoi că prima betonare se face în straturi de beton de 10-15 cm, pe o înălțime de 1 metru, pe tot conturul clădirii, pentru ca, la înălțimi egale, betonul să aibă aceeași întărire. Am explicat că la marginea de jos a căptușii se așează o serie de pene, în scopul obținerii orizontalității și pentru ca prin spațiul format între această margine și suprafața pe care se așează cofrajul să nu se scurgă betonul proaspăt. Cînd s-a ajuns cu înălțimea cofrajului la 90 cm, se începe ridicarea lui și se continuă turnarea betonului. Aceasta se face fără întreruperi în trei schimburi. Ucenicii au putut deduce astfel înalta productivitate a acestei metode față de vechile metode de betonare folosite la clădirile industriale înalte.

În legătură cu aceasta am putut evidenția necesitatea unei calificări superioare a muncitorilor constructori care efectuează lucrările de betonare cu cofraje alunecătoare. Le-am arătat de asemenea ucenicilor că, atunci cînd vor aplica pe șantier această metodă, cea mai mică neîntință — neuniformitate în lucrări, lipsa de control a verticalității tijelor și a eventualelor neregularități ale acestora etc. — poate atrage după sine întepieria cofrajului alunecător și deci pierderi de timp și de material. Aplicarea corectă a acestei metode de către muncitori bine calificați — am spus în continuare — permite realizarea unei economii de schele și cofraje ajungînd pînă la 80 la sută față de obișnuitele metode de betonare.

Înțelegînd însemnătatea acestui nou procedeu de lucru ucenicii au dovedit un deosebit interes pentru însușirea lui.

Ing. Ștefan Gall

Școala profesională a Trustului de construcții al regiunii București

Folosirea laboratorului de mașini agricole și tractoare

Pentru a da ucenicilor mecanizatori cunoștințe amănunțite cu privire la funcționarea și conducerea principalelor tipuri de mașini agricole și tractoare, la lucrările de reparații efectuate la aceste mașini precum și la tehnica exploatarea lor în timpul campaniei de lucru la diferite culturi agricole, cadrele didactice din școala noastră acordă o mare atenție lucrărilor în laboratorul de mașini agricole și tractoare.

Cu sprijinul unităților agricole în care își fac practica ucenicii și elevii noștri și datorită muncii profesorilor de specialitate și a maistrilor-instructori, am reușit să asigurăm dotarea laboratorului cu numeroase piese care se încadrează în următoarele patru grupe mari: tractoare și mașini agricole de diferite tipuri, organe de mașini sectionate, machete ale organelor tractoarelor și mașinilor, precum și planșe care reprezintă ansamble și detalii ale unor mașini și agregate. În acest fel lecțiile care se desfășoară în laborator permit ucenicilor ca, pe baza observării directe a mașinilor, ansamblelor și agregatelor de lucru să înțeleagă principiile lor de funcționare, să-și formeze priceperi și unele deprinderi profesionale.

În predarea lecțiilor și în efectuarea aplicațiilor practice în laborator am ținut seama de faptul că nu ajunge numai să dispui de un material didactic cu conținut adecvat, ci este necesar să-l folosești cât mai rațional în cadrul desfășurării temelor din programa școlară. De aceea îmi planific cu multă grijă lecțiile, acordînd o mare atenție felului cum utilizez în cadrul lor fiecare piesă de care dispune laboratorul.

Bunăoară, la capitolul introductiv „Noțiuni generale despre tractoare”, care urmărește cunoașterea în mare a diferitelor tipuri de tractoare folosite în agricultură, am studiat cu ucenicii un tractor pe roți și un tractor pe șenile. Acestea au fost aranjate în spațiul central al sălii laboratorului și au fost decapotate, așa încît să se poată observa bine toate principalele lor ansamble.

Cu prilejul predării capitolului „Noțiuni generale de bază și procesul de lucru al motoarelor”, cu care se începe studiul elementelor necesare pentru înțelegerea felului cum funcționează motoarele, le-am prezentat mai întii ucenicilor planșe înfățișînd principalele organe ale motorului, mai tîrziu machete sectionate ale acestor organe pentru ca apoi, în cadrul unei lecții de

fixare, să prezint motorul în funcțiune.

Astfel, ucenicii fiind familiarizați cu principiile generale de funcționare a motoarelor, am putut trece la analiza concretă a fiecărui detaliu în parte. De exemplu, pentru a evidenția raporturile care există în procesul de funcționare al motorului între mecanismul bielă-manivelă și mecanismul de distribuție — părți componente organice ale motorului — am aranjat subansamblele mecanismelor în ordinea asamblării. După ce ele au fost studiate de ucenici în această ordine, am trecut la studiul mecanismelor asamblate. În această fază am înfățișat mecanismele în diferite poziții și momente din timpul funcționării motorului — pozițiile de bază ale funcționării pistonului în cilindru, momentele principale în rotirea arborelui motor, momentele închiderii și deschiderii supapelor etc. Datorită acestei succesiuni în prezentarea subansamblelor și a mecanismelor în totalitatea lor, ucenicii au reușit să înțeleagă în întregime rolul, construcția, funcționarea și contribuția acestor piese în procesul de lucru al motoarelor.

Ținînd seama de cerințele studiului sistemelor motorului (sistemul de aprindere, sistemul de ungere etc.), am aranjat organele acestora pornind de la corelațiile existente între ele în timpul procesului de lucru, pentru ca ucenicii să înțeleagă ușor legătura de ansamblu care încadrează fiecare dintre aceste sisteme în construcția și funcționarea întregului motor.

Apoi am trecut la prezentarea organelor și detaliilor în cadrul fiecărui sistem în parte, începînd cu analiza lor și terminînd cu sinteza sistemelor. Am aranjat fiecare piesă a organelor respective în așa fel încît piesele cu poziția centrală în organ să aibă în jurul lor, în ordinea montării, toate celelalte piese cu care se assemblează. Fiecare piesă a fost astfel expusă încît ucenicii să poată observa ușor detaliile esențiale. Acolo unde, din cauza felului cum sînt construite piesele, acest lucru n-a fost posibil, am procedat la sectionarea pieselor și chiar a unor organe în întregime. În sfîrșit, cu prilejul fixării cunoștințelor, le-am prezentat ucenicilor planșe care sintetizează fiecare sistem în parte.

În laboratorul nostru de tractoare organele componente ale fiecărui sistem sînt complete și aranjate în așa fel încît să permită desfășurarea lecțiilor cu ucenicii împărțiți pe grupe. Prin această organizare a materialului didactic ucenicii pot studia

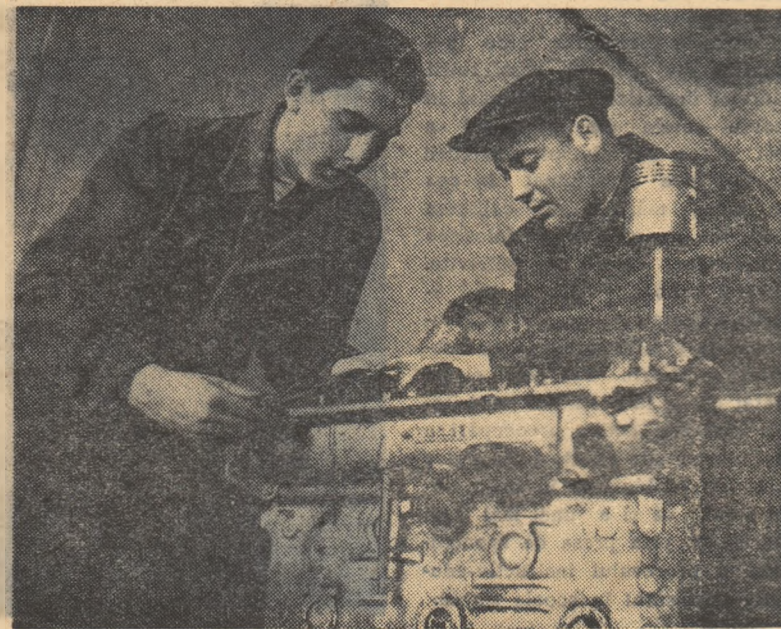
toate piesele sistemelor motorului, își pot da seama de felul cum se assemblează acestea și trec apoi la asamblarea mecanismelor din piesele existente în laborator și, mai departe, la strîngerea din aceste subansamble a sistemelor în întregime. În acest scop ucenicii au la îndemînă toate sculele ce le sînt necesare pentru a face montajele și reglările necesare.

La capitolul „Tracțiunea tractoarelor”, subansamblele sistemului de tracțiune sînt mai mari și, din această cauză, mai greu de procurat, am folosit înseși piesele și organele tractoarelor existente în laborator. Demonstrațiile cu acestea au fost însoțite de prezentarea unor planșe înfățișînd organele respective.

Activitatea desfășurată în laboratorul de tractoare contribuie mult la buna pregătire profesională a viitorilor mecanizatori, la înarmarea lor cu temelnice cunoștințe privind funcționarea, exploatarea și întreținerea rațională a parcului de mașini agricole și tractoare. Săcoteam că asemenea laboratoare corespund în cea mai mare măsură cerințelor pe care le ridică pregătirea ucenicilor la nivelul tehnicii înaintate, ne-am propus pentru viitorul apropiat organizarea de laboratoare pentru toate disciplinele de cultură tehnică specială.

Prof. Tudor Macovei

Centrul școlar agricol din Giurgiu

Înstructaj practic pentru cunoașterea motorului de tractor

Laureatul din clasa a XI-a

Publicul prezent în Studioul de concerte al Radio-televiziunii asculta cu atenție emoție. Se cînta la pian „Sarabanda” marelui nostru George Enescu. În sală răsunau acorduri luminoase, cînd pline de năvalnică impetuoșitate, cînd diafane și pline de gingășie. Toate acestea erau redacte cu o sensibilitate și o înțelegere artistică proprie adevăraților virtuozii. După ultimele măsuri ale minunatei compoziții enesciene, ovatiile răsunară timp îndelungat.

Interpretul era cu totul necunoscut celor ce aplaudau. Numele lui îi aflaseră cu câteva minute înainte, cînd președintele comitetului de organizare a celui de al II-lea Concurs și festival muzical „George Enescu” dînd citire listei laureaților concursului național produsese o mare surpriză anunțînd:

„Premiul I la pian — Dan Grigore”.

Băiatul înalt, cu profilul mediativ, care cucerise cea mai înaltă apreciere a juriului concursului național mulțumea aplauzelor zîmbînd modest și emoționat. Se înclină adînc către locul unde stătea aceea care-l călăuzise pașii către această primă palmă artistică, profesoara Florica Muzicescu, către cei care-l stimulează pe această cale. El instruiască și îl educă: cadrele didactice ale Școlii medii nr. 27 din cartierul Ferentari. Căci tînărul laureat are doar 17 ani și se numără printre elevii clasei a XI-a a acestei școli.

Afirmat încă de la vîrsta de 4 ani, talentul lui Dan Grigore s-a putut dezvolta pe tărîm muzical în anii regimului democrat-popular fără a cunoaște niciuna din opreliștile care au stăvilît calea părinților săi, muncitori modești, pasionați ai muzicii. Mai tîrziu, pe la 14 ani, cînd își însușise tot ceea ce îl puteau învăța profesorii săi

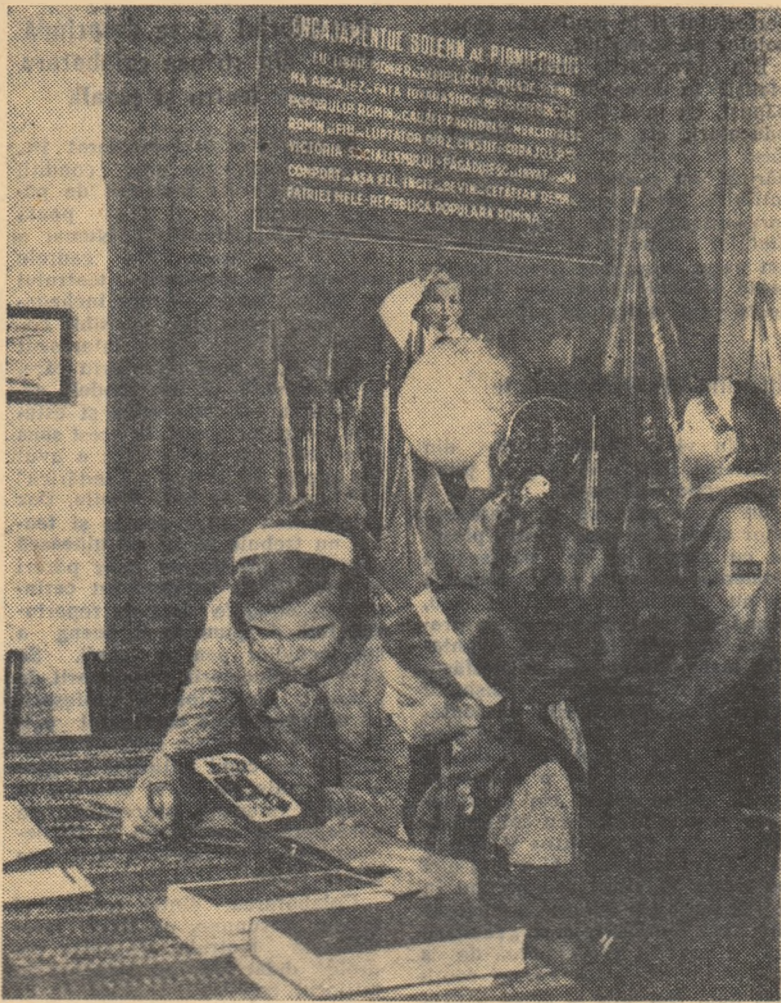
de muzică de pînă atunci, părinții, dirigințele clasei sale și profesorul de specialitate au fost împreună cu micul muzician la profesoara Florica Muzicescu. De atunci Dan își desăvîrșește talentul sub îndrumarea acesteia.

În același timp profesorii săi l-au făcut să înțeleagă pe deplin că un adevărat artist al epocii noastre trebuie să fie un om cu o înaltă conștiință patriotică, strîns legat de viața oamenilor muncii, stăpîn pe o bogată și multilaterală cultură. Dan Grigore merge consecvent pe acest drum. Învățat cu rîvnă, cu hărnicie, este disciplinat și modest. De cîte ori nu se string în jurul lui grupuri rugîndu-l: „Cîntă-ne ceva, Dane!” Și curînd răsună acordurile triumfătoare ale unei piese pentru pian de Enescu sau ale unei sonate de Ceal-kovski, picurii cristalini ai unei melodii de Debussy, sau notele melancolice ale unei compoziții a lui Liszt.

Modestia aceasta, caldă îndrumare primită din partea profesorilor sînt, alături de talentul lui Dan Grigore, cheazășia cea mai sigură a deplinei lui realizări artistice. Mărturie întru aceasta stau de asemenea proiectele lui de viitor: Dan dorește să termine cu succes școala, paralel cu studiul perseverent la pian, fiindcă, așa cum spunea marele Enescu, rezultatele se obțin doar prin muncă intensă.

Visul său cel mai apropiat: să reușească cît mai bine la cel de al II-lea concurs internațional „George Enescu”, pentru a nu dezamăgi nădejțile puse în el și pentru a mulțumi pe această cale partidului nostru, care i-a creat minunate condiții de studiu și dezvoltare artistică.

M Borșo

Elevii Școlii medii nr. 2 „Frații Buzzești” din Craiova își petrec în chip plăcut o parte din timpul liber în camera pionierului. Iată două pioniere răsfoind un frumos album cu oedri din patrie

Întîlnire cu un fruntaș în producție

Într-una din zile, statul umbrășii de la Școala nr. 16 din Galași l-a invitat pe tov. Barbu Gheorghe, fruntaș în producție pe șantierul de construcții de locuințe din oraș, să vină în mijlocul pionierilor din școală.

Tînărul fruntaș s-a întîlnit cu elevii clasei a VII-a. El le-a povestit despre munca brigăzii din care face parte, despre frumusețea meseriei sale. Important în munca unei brigăzi, ca de altfel în munca oricărui colectiv — a subliniat vorbitorul — este crearea unui spirit de într-ajutorare tovarășească, a unei discipline conștiente, a unei bune organizări a muncii. Aceste însușiri s-a străduit să le dobîndească brigada tovarășului Barbu. Rezultatul a fost obținerea titlului de brigadă fruntașă.

Vorbitorul le-a relatat elevilor și cîteva aspecte din viața lui personală: despre activitatea lui obștească, despre prietenii săi, despre iluziile și piesele care i-au plăcut mai mult. Cu mîndrie el a povestit cum, datorită condițiilor create de partid, a reușit să termine cursurile serale ale școlii medii, iar acum se pregătește pentru Facultatea de construcții.

Au luat apoi cuvîntul mai mulți pionieri, arătînd cît de mult i-au interesat cele povestite de muncitorul fruntaș Gheorghe Barbu și arătîndu-și dorința de a deveni participanți activi la construirea socialismului.

ÎMPREUNĂ

„Scrie: Constantinescu Alin, Berindea Cornelia. Mai scrie-le pe Eugenia și pe Maria. În primul rînd aceștia patru. Ce părere ai?”

Doi ochi mici, de un castaniu închis, se ridică spre dirigință, privînd-o aprobativ.

„Și noi, biroul U.T.M. ne-am gîndit la ei. Dar ce să facem, cum să procedăm, eu una nu mai știu”. Și Tamara Paraschivoiu, secretara organizației U.T.M. din clasa a X-a „E” a Școlii medii nr. 4 din București ridică din umeri. „Am încercat în toate felurile — continuă ea. Băieșii tot cei mai obraznici sînt, iar te-tele...”

„Era la începutul trimestrului II. La începutul unei noi perioade de muncă, în care forțele trebuiau concentrate, unite, pentru ca rezultatele la învățătură să fie și mai bune. Ceea ce se obținuse în primul trimestru n-o mulțumea pe deplin nici pe dirigință și nici pe secretara organizației U.T.M. a clasei. Mai erau unii elevi — și printre ei doi utemiști — cu rezultate slabe la învățătură. Mai erau și elevi care tulburau deseori liniștea orelor de curs. Iată lucruri care trebuiau discutate acum, la început de trimestru, în prima adunare generală.

Tovarășă Eva Lupu, dirigința clasei, a ajutat-o pe Tamara Paraschivoiu să stabilească, pornind de la această realitate, o tematică amănunțită a problemelor ce urmau să fie dezbătute în prima adunare generală a utemiștilor. I-a sugerat secretarei mai multe măsuri care să fie propuse, discutate și, dacă utemiștii se vor declara de acord cu ele, adoptate ca hotărîri ale adunării.

Acesta este însă numai un aspect al colaborării dintre dirigință și secretara organizației U.T.M. Desigur, nu-i un aspect lipsit de importanță. „Dar colaborarea dintre noi, — spune tovarășă Lupu, — devine mult mai vizibilă, mai concretă, în munca cu fiecare elev în parte. De altfel acesta este lucrul pe care l-am urmărit tot timpul în legăturile mele cu organizația U.T.M.: munca individuală cu fiecare elev în parte”.

Și a povestit în continuare unele cazuri în care colaborarea dintre dirigință și secretara U.T.M. a dat rezultatele așteptate. Iată cîteva dintre ele, începînd cu cazul unuia dintre tinerii enumerați la începutul acestui articol: Alin Constantinescu.

„L-au scris în după amiaza aceea pe o listă. Două gînduri

fuseseră îndreptate, în același timp, spre același om: al diriginței și al secretarei U.T.M. Prima fusese de mai multe ori acasă la Alin. Nu a găsit pe nimeni. Ore în șir, zile, săptămîni, Alin, nesupravegheat, își pierdea timpul în hoinăreli fără rost. Lecțiile au fost lăsate pe planul al doilea, o dată cu școala, iar în viața lui locul principal l-a ocupat hoinăreala.

— Cunoști toate acestea Tamara?

Fata se uită repede la dirigință și apoi își plecă ochii:

— Nu, nu le cunosc. Pe Alin îl consideram un înrăit. Poate că greșeam...

— Sigur că greșeam, Tamara. Băiatul trebuie să fie ajutat să-și formeze prietenii noi.

Și împreună au hotărît atunci să-l atragă pe Alin în preajma celor mai buni elevi din clasă, care să-i fie exemplu și la învățătură, și în petrecerea cu folos a timpului liber. Treptat, Alin a început să se simtă jenat văzînd că nivelul de cunoștințe al colegilor lui este mult mai ridicat decît al său. Discuțiile pasionante despre cărțile și eroii zilelor noastre la care a început să ia parte au făcut să-i crească gustul pentru citirea literaturii contemporane; discuțiile despre filmele și piesele de teatru vizionate i-au dezvoltat simțul de observare și puterea de înțelegere a fenomenului artistic. Toate acestea l-au ajutat și îl ajută să-și dea seama din ce în ce mai profund cît de rău este să-și irosești timpul, să nu-l folosești cu rost, pentru a-ți îmbogăți mîntea și sufletul. Și Alin a început să vină la școală cu lecțiile mai bine pregătite, să fie mai atent la ore. Lucrurile nu sînt rezolvate încă. Cu el mai este încă de muncit. Dar alt dirigință cît și secretara organizației U.T.M. sînt convinse că Alin se află pe drumul cel bun.

„Ultima oră de clasă a luat sfîrșit. Una ciocnît ușor și apoi ușa cancelariei s-a deschis, lăsînd să se vadă două codițe ce încadră o față ovală, punctată de doi ochi mici, de culoarea castanei la sfîrșit de toamnă.

— Tovarășă dirigință, se poate cîteva minute?

— Ce s-a întîmplat, Tamara? — Nimic grav. Aș vrea să vă cer părerea într-o chestiune. Este vorba de Cornelia Berindea. Iar a luat un 5. Eu nu știu ce să mă fac. Fata asta parcă se încapătinează să ia numai note mediocre. Dacă aș ști că nu poate mai mult

n-aș mai spune nimic. Dar știu că e capabilă. Eu cred însă că este leneșă...”

Ultima frază a spus-o ezîtînd, cu o nuanță de necaz în glas.

Dirigința o privi cu dragoste. Pentru că într-adevăr fata asta, Tamara, îi era tare dragă. Poate pentru că suferea pentru fiecare greșală făcută de un elev din clasă, poate pentru traqera de inimă cu care se ocupa de colegii ei, poate pentru ambiția de a face din clasa lor o clasă fruntașă pe școală...

— Și ce te-ai gîndit să faci, Tamara?

— Cu discuții individuale văd că nu mai merge. Am hotărît în birou să organizăm o adunare generală în care să discutăm despre mediocritate. Ce spuneați?

Dirigința stătui un moment pe gînduri. Ideea secretarei era bună. Dar ar fi fost indicată și încă o discuție cu părinții Corneliei.

Îi împărtăși aceste gînduri și secretarei U.T.M. A doua zi ea pregătii împreună cu temeinicie, adunarea generală U.T.M. Foarte curînd a avut loc și convorbirea cu părinții Corneliei.

...Frînturi de discuții, împliniri lapidar povestite, toate însă subliniînd unul și același lucru: colaborarea strînsă ce există între dirigință și secretara organizației U.T.M., în scopul îmbunătățirii permanente a muncii de educare comunistă a elevilor, de ridicare a nivelului la învățătură.

Dirigința, cu maturitatea pe care o are, cu experiența de viață acumulată, poate să stătuiască biroul organizației U.T.M.: să-și orienteze munca spre cele mai esențiale probleme ale colectivului clasei, spre problemele legate de învățătură, de formarea și dezvoltarea la elevi a trăsăturilor de caracter proprii tînărului înaintat al zilelor noastre. Pe de altă parte, biroul U.T.M., secretara, întreaga organizație pe clasă, făcînd front comun cu dirigința, dat fiind scopurile comune, felurile comune — o ajută pe aceasta în muncă.

Totul depinde însă, așa cum a declarat și tovarășă Eva Lupu, de dirigințe: de priceperea cu care știe să-i clștige pe tineri, de seriozitatea și pasiunea pe care o pune în muncă. Pentru că fiecare dirigințe trebuie să înțeleagă că organizația U.T.M. din clasă este sprijinul lui esențial în munca de educare comunistă a tineretului.

Petru Crîng

O discuție cu profesoara dirigință este totdeauna instructivă

Teatrul de păpuși adresat copiilor

Constituind unul din multiplele mijloace de educație comunistă a tinerii noastre generații, teatrul de păpuși pentru copii își ajunge scopul educativ numai dacă alcătuirea repertoriului și realizarea spectacolelor vor urma criteriul respectării trăsăturilor psihice proprii copiilor la diferite vârste. Firește, teatrul de păpuși adresat celor mici își are specificul său, și tocmai de acest specific trebuie să se țină seama în alcătuirea re-

peratoriului și în realizarea spectacolelor pe scena lui.

Din convorbirile purtate cu specialiști în domeniul teatrului de păpuși, cu învățători, profesori și educatori, cit și din discuțiile duse la întâlnirea teatrului „Tândărică” cu cadrele didactice — întâlnire organizată recent cu sprijinul secției de învățămînt a Sfatului popular al Capitalei — am putut desprinde păreri interesante privind educarea copiilor noștri prin teatrul de păpuși.

Repertoriul să se desprindă firesc din strinsa colaborare între teatru și școală

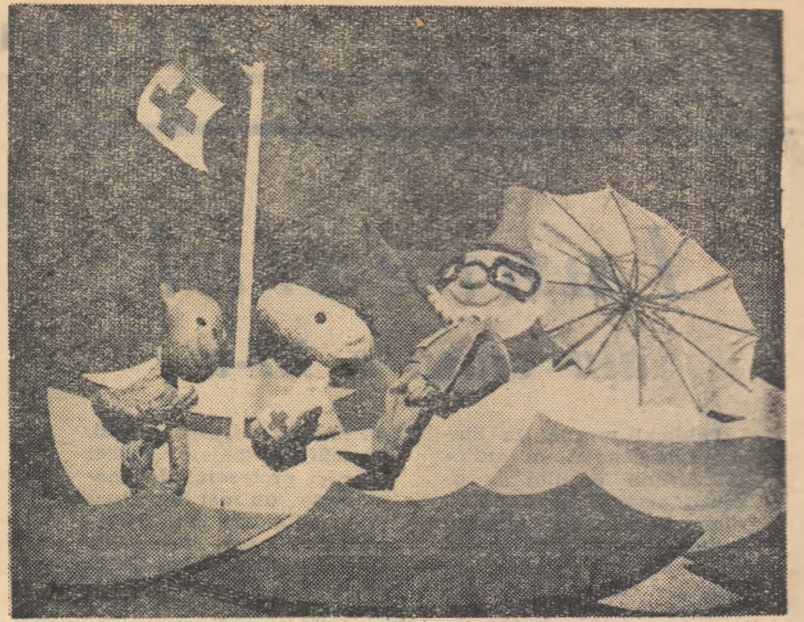
Atingerea acestui deziderat în seamă împlinirea unei condiții esențiale cerute teatrului de păpuși pentru ca el să-și poată atinge telul educativ. Numai o strînsă colaborare între cadrele didactice și lucrătorii teatrului de păpuși poate asigura încheierea unui repertoriu accesibil copiilor la diferite vârste, interesant pentru ei, a unui repertoriu care, în consecință, să dea roadele așteptate în educația etică și estetică a copiilor noștri. În acest sens consfătuiri ca aceea care a avut loc recent la teatrul „Tândărică” sînt deosebit de bine venite. Dar colaborarea dintre școală și teatru nu trebuie să se mărginească doar la împărtășirea unor păreri și sugestii în legătură cu cerințele pedagogice față de repertoriu, față de punerea în scenă a spectacolelor pentru copii. Se cere ca educatorii, instructorii de pionieri, învățătorii și profesorii să cunoască bine conținutul pieselor din repertoriu spre a-i putea pregăti pe copii anticipat și spre a putea discuta cu ei ulterior, în vederea înlesnirii procesului de percepere a esteticului și înțelegere a eticului cuprinse în fiecare dintre piese.

Colaborarea dintre școală și teatru presupune, pe lângă frecventarea teatrului de către cadrele didactice, și prezența în mijlocul copiilor a autorilor de piese și a celor care lucrează în teatru, organizarea de către aceștia a unor anchete printre copii, a unor asistențe la activitățile din școală și din afara școlii, așa încît ei să poată cunoaște direct și în detaliu lucrurile care se fac pe scenă. Deosebit de util ar fi ca autorii dramatici și artiștii teatrelor de păpuși să urmărească activitatea copiilor în spectacolele consacrate teatrelor de păpuși de la casele și palatele pionierilor. Aici ar putea ține la treabă mai limpede decît oriunde interesul copiilor de diferite vârste pentru tematica pieselor de teatru, capacitatea lor de sesizare a fondului moral și de apreciere a formelor artistice proprii pieselor jucate pentru ei la teatrul de păpuși. Tot aici s-ar putea cunoaște încercările de creație dramatică ale copiilor și, după cum spunea cineva în cadrul consfătuirii de la teatrul „Tândărică”, poate că aceste încercări ar putea sugera teme interesante acelor scriitori care s-ar hotărî să îmbogățească repertoriul teatrelor de păpuși.

În soluționarea tuturor problemelor privind contribuția teatrului de păpuși la educarea și instruirea celor mici, respectarea puterii lor de înțelegere, de sesizare a esențialului și de percepere a frumosului artistic, învățătorii, profesorii și educatorii sînt chemați să dea teatrului ajutorul lor competent. Pentru ca acest ajutor să fie eficient, în măsură să asigure atingerea telului educativ al spectacolelor, lucrătorii din domeniul teatrului de păpuși trebuie să-și facă din colaborarea cu școala o metodă a lor de lucru permanentă și sistematică.

Tia Mureș

cercetător principal
la Institutul de științe pedagogice

Teatrul de păpuși „Tândărică” prezintă cu succes spectacolul pentru copii „Doctorul Aumădoare”

Să realizăm spectacole în lumina eticii comuniste

Ca unul din numeroșii factori care contribuie la educarea tinerii noastre generații, teatrul de păpuși adresat copiilor are ca scop cultivarea în sufletele celor mici a înalțelor virtuți comuniste. Răspunzînd setei de fantastic proprii copiilor de vîrstă școlară și realizînd în consecință dramatizări după basme, teatrul „Tândărică” și celelalte teatre de păpuși din țara noastră au izbutit să scoată la lumină adevăratul sens al luptei dintre bine și rău caracteristică poveștilor populare. Din asemenea dramatizări ca „Punguța cu doi bani”, de exemplu, jucată cu succes pe scena Teatrului „Tândărică” se vedește preocuparea de a se sublinia nedreptatea socială aparținînd vechii lumi bazată pe exploatare.

Nu trebuie însă să pierdem din vedere că repertoriul unui teatru — și în mod deosebit al aceluia care se adresează copiilor — ca să poată contribui efectiv la educația copiilor în spiritul moralei comuniste, trebuie să cuprindă, pe lângă dramatizările poveștilor din folclor și ale basmelor scrise de scriitorii noștri clasici și piese de conținut nou, realist-socialiste, piese inspirate din atmosfera șco-

lii, din viața pionierească, din realitatea țării noastre în plină construcție socialistă.

Se cere oare ca în abordarea unor asemenea teme pentru piesele cu păpuși să se părăsească domeniul basmului? Fără îndoială că nu. Prin însuși specificul său, scena teatrului de păpuși se pretează din plin la feerie, avînd jînd mai puțin sau de loc desfășurarea unor întîmplări obișnuite într-o atmosferă lipsită de fantezie. Tocmai de aceea, dintre piesele cu temă actuală ar fi deosebit de adecvate pe o asemenea scenă acelea dintre ele care îmbină elementul real cu cel fantastic. Lucrînd cu autoarea V. Huber la realizarea piesei „N-a fost nici un zmeu de vină” sau punînd în scenă piesa „O istorioară ciudată” de Irina Opran, teatrul „Tândărică” a dovedit preocuparea de a oferi copiilor piese cu un conținut nou. Dar atît la acest teatru, cît și la celelalte teatre de păpuși din țară repertoriul se cere mult îmbogățit din acest punct de vedere. Realizarea unor lucrări cu conținut realist-socialist pentru teatrul de păpuși ar trebui să-i preocupe mai îndeaproape pe scriitorii noștri.

Să facem și din elevii de vîrstă mijlocie spectatori ai teatrului de păpuși

Multe cadre didactice își exprimă pe bună dreptate părerea că actualul repertoriu al teatrului nostru de păpuși cuprinde în insuficientă măsură piese științifico-fantastice și legende geografice, istorice. Unii profesori de limba romină arată că absența din repertoriu a unui asemenea gen de piese explică în bună măsură dezechilibrul elevilor de vîrstă mijlocie pentru teatrul de păpuși, pe care aceștia îl consideră o distracție prea puerilă pentru ei. Dacă genul științifico-fantastic nu a fost pînă acum prezent în teatrul nostru de păpuși în schimb dramatizarea de legende a fost încercată. Spectacolul „Heracle”, montat la teatrul „Tândărică” s-a dovedit însă realizat sub posibilitățile colectivului. În prezent,

specialiștii noștri în domeniul teatrului de păpuși caută mijloace regizorale și plastice pentru reprezentarea legendelor. Depășind ideea luptei dintre bine și rău și punînd acut problema luptei sociale a poporului asuprit pentru libertate, legenda istorică, balada — care se cer dramatizate cu mijloace proprii teatrului de păpuși — pun în fața creatorilor din aceste teatre sarcini complexe de regie, de realizare plastică și interpretare actoricească cu păpușa.

Soluționarea unor astfel de probleme și realizarea spectacolelor cu temă științifico-fantastică pe scena teatrului de păpuși va face ca printre spectatorii acestor teatre să se numere și elevii de vîrstă mijlocie.

Păpușile să fie frumoase sau... expresive?

Nu rare ori s-a emis părerea că păpușile care apar pe scena teatrului „Tândărică” sînt prea urite, prea schimonosite, că în sfîrșit, ele nu plac copiilor. Se spune adesea că păpușile ar trebui să fie mai frumoase, să fie „păpuși”, așa cum sînt cele pe care le admirăm în vitrinele magazinelor de jucării. Să fie oare acesta un punct de vedere just? Nu trebuie să uităm, înainte de toate, că fără utilizarea păpușilor — mai corect — fără esențializarea în teatrul de păpuși, arta păpușărească încetează să mai fie artă. Pe scenă, păpușa trebuie să sugereze, așa cum sugerează, de pildă, mișcările într-un dans. Nu este însă mai puțin adevărat faptul că figurile păpușilor din teatrul adresat celor mici trebuie să fie cit mai expresive, să oglindească principalele trăsături de caracter proprii fiecărui personaj. Personajele pozitive trebuie să inspire simpatie, să se deosebească esențial de personajele negative, rămînînd întipărite multă vreme în inima micului spectator. S-ar cere, de exemplu, ca figura moșului din „Punguța cu doi bani” realizat la teatrul „Tândărică” să exprime mai multă bunătate, mai multă curățenie sufletească, în

contrast cu figura boierului, care ar trebui să reflecte caracterul său hrăpăreț și viclean.

În rezolvarea acestei probleme, ca de altfel în rezolvarea tuturor problemelor legate de respectarea particularităților psihice ale copiilor la diferite vârste, cadrele didactice sînt chemate să dea teatrului ajutorul lor competent.

Bibliografie „Indrumătorul cultural”

De curînd a apărut un nou supliment al revistei „Indrumătorul cultural” dedicat alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare. Suplimentul se deschide cu poezia „Partidului”, de Mihail Beniuc — un adevărat cîntec de slavă adresat partidului, fărînt al vieții noastre noi. Semnează versuri în acest supliment și poezii Victor Tulbure, Ioan Meitoiu, Aurel Rău, Alfred Margul-Sperber, Nicolae Tăutu, Veronica Porumbacu, Nina Cassian și alții.

Pentru brigăzile artistice de a-

gitație suplimentul cuprinde programele: „Azi votează și brigada” de Ovidiu Dumitru, „I-auzi cum mai cîntă satul” de Stelian Filip și Ion Rus, „Într-o auto-gară” de Ștefan Tita și I. Tăranu și „Telegrame și Telegrame” de Ion Damian.

De asemenea, suplimentul cuprinde cîntece dedicate alegerilor. Formațiile artistice de amatori ale cadrelor didactice și cele ale căminelor culturale pot găsi în paginile acestui supliment un valoros material pentru a-și îmbogăți repertoriile.

Monografii literare

De curînd E.S.P.L.A. a prezentat cititorilor săi, aproape concomitent, două monografii: Ov. S. Crohmăniceanu — „Tudor Arghezi” și Constantin Ciopraga — „Calistrat Hogăș”. Monografiile au fost primite cu viu interes de către masele largi ale iubitorilor de literatură și în mod deosebit de către profesorii de limba romină, căci amîndouă au venit să umple un gol în literatura de specialitate.

Propunîndu-și să analizeze opera lui Tudor Arghezi, Ov. S. Crohmăniceanu și-a asumat o sarcină destul de dificilă, dacă ne gîndim la multilateralitatea, la bogăția universului arghezian. La capătul unei cercetări profunde și atente, Ov. S. Crohmăniceanu a reușit să ne dea prima studiu sistematic de propoziții factuale pozitive care, cea ce arată monografia, domină Mica românească de după Eminescu și rivalizează cu figurile majore ale poeziei mondiale din ultima jumătate de veac. Pagină cu pagină, capitol cu capitol, autorul monografiei demonstrează această afirmație a sa făcînd o amănunțită analiză a problemelor fundamentale ale creației argheziane. Cu puterea de analiză și sintetizare care-l caracterizează și care este cunoscută cititorilor și din alte lucrări ale sale, Ov. S. Crohmăniceanu a căutat să pătrundă în dialectica interioară a literaturii argheziane și apoi să orînduiască întregul material astfel încît să poată duce la o cit mai sistematică cunoaștere și interpretare a acesteia.

După ce în „Preliminarii” criticul introduce pe cititor în activitatea literară a poetului și a ziaristului Tudor Arghezi și dezvoltă credințele lui artistice, în capitolul următor, „Disocieri”, care constituie miezul volumului, realizează o analiză amănunțită a principalelor ipostaze sub care se înfățișează geniul arghezian.

Interesante sînt paginile care se referă la unele frămîntări și căutări reflectate în poeziile mai vechi ale lui Tudor Arghezi și la limpezirea la care ajunge poetul, mai tîrziu, o dată cu întîlnirea revoluției și a concepției materialist-dialectice, moment după care creația argheziană atinge cele mai înalte culmi ale măiestriei. „O lume întreagă a realităților noastre românești — scrie criticul în „Concluzii” — se urnește cu el ca să intre în jerba de foc a celor mai îndrăznețe traiectorii înscrise pe bolta poeziei. Stilul arghezian, în care cîntă toate fluterele cîmpurilor dintre Dunăre și Carpați, s-a rupt o dată cu gîndirea descătușată a oamenilor liberi de robia țării.”

Oamenii școlii găsesc în lucrare un ajutor de preț pentru predarea literaturii, a lecțiilor cu privire la opera lui Tudor Arghezi. Studiul asupra lui Arghezi și în special asupra creației sale de după 23 August (cărora programa de învățămînt îi dă o deosebită importanță) există relativ puține și adeseori sînt răspîndite prin diferite reviste. Ele tratează, pe cît se știe, doar anumite laturi ale poeziei argheziane.

ne. Monografia recent apărută este prima care prezintă poezia argheziană în mod unitar, în întreg ansamblul său.

Constantin Ciopraga este, fără îndoială un îndrăgostit de arta drumeșului moldovean Calistrat Hogăș, de care se ocupă în monografia scrisă cu ațîta căldură. Cartea oferă nu numai un studiu critic bine documentat, dar și o lectură plăcută și, evident, instructivă. Făcînd dese referințe și investigații în lumea literară românească contemporană lui Hogăș și chiar în literatura universală, autorul reușește să fixeze locul acestuia în literatura romină și să demonstreze dezvoltarea pe care a luat-o sub mîna sa pană literatura de călătorii.

Atenția literară a lui Calistrat Hogăș — așa cum arată autorul monografiei — s-a făcut către sfîrșitul vieții lui. Condiții vitrege — analizate cu claritate în monografie — au făcut ca intrarea în lumea literară a profesorului de literatură și de limbi clasice Hogăș să aibă loc tîrziu. Opera lui Hogăș a rezistat însă timpului și s-a impus datorită realismului său, optimismului și umorului, datorită neperitoarelor descrieri ale frumuseților plaiurilor românești. În anii regimului democrat-popular, creația drumeșului moldovean a fost apreciată și valorificată. Astăzi, așa cum arată Const. Ciopraga, Hogăș este socotit printre reprezentanții de seamă ai prozei noastre artistice.

Cursivitatea cu care este scrisă monografia, stilul simplu, lipsit de prețiozități, fac din lucrarea lui Const. Ciopraga un studiu accesibil și folositor nu numai oamenilor de specialitate, ci și elevilor.

Semnăind apariția celor două valoroase studii monografice nu putem să încheiem rîndurile de față fără a ridica unele probleme legate de publicarea monografiilor literare. Desigur, ar fi inutil să mai insistăm asupra importanței pe care o au monografiile în studierea literaturii. Monografiile literare apărute în ultimii ani au fost primite cu căldură și interes tocmai pentru că răspundeau unor stringente necesități. Din păcate însă acestea au fost prea puține. În anul literar 1960 au apărut doar două — cele de mai sus — iar în anul 1959 trei: G. Călinescu — „Nicolae Filimon”, Al. Piru — „Opera lui Ibrăileanu” și D. Vatamaniuc — „I. Popovici-Bănăneanu”. Chiar dacă am mai adăuga lucrarea lui Savin Bratu — „Ibrăileanu-omul” apărută în colecția „Oameni de seamă” și studii de proporții reduse apărute în „Mica bibliotecă critică”, tot nu ar fi de ajuns.

Profesorii, elevii, studenții, ca și masele largi de cititori așteaptă ca editurile să publice cit mai multe studii monografice atît despre scriitorii noștri clasici cît și despre cei contemporani.

Al. Vladimir